

Молодіжний Вісник

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №99(124) ЧЕРВЕНЬ 2020 РОКУ
ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
«ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ»

<http://vmvpu.vn.ua> <https://instagram/vmvpu>
<https://www.facebook.com/dptnzvmvpu> <https://www.facebook.com/groups/vmvpusport>

Єдина Країна

Єдина Страна

Шановні випускники!

Сьогодні перед кожним із вас – шлях невтомного пошуку в пізнанні, радості від звершеного власними руками і розумом, хвилюючих миттєвостей дружби й кохання.

Позаду активна участь у громадському житті навчального закладу, перемоги та участь у численних конкурсах, олімпіадах, предметних тижнях, благодійних ярмарках, спортивних, військово-патріотичних змаганнях, тематичних вечорах тощо.

Перед вами відкриті тисячі доріг, але кожен із вас обере свій особистий життєвий шлях. Прямуйте ним впевнено, пам'ятаючи, що ви є випускниками Державного професійно-технічного навчального закладу «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище», який дав вам змогу долучитися до джерел професійної майстерності і культури, збагатив скарбами духовності й вказав на високі горизонти національної свідомості та громадянського сумління, прищепив пагони історичної пам'яті гордості за велич нашої країни.

Пам'ятайте отриману науку! Не зупиняйтесь на досягнутому! Збагачайте свої знання, уміння. Правильно використовуйте їх для розбудови та розквіту нашої рідної України, бо ви - її майбутнє, і саме ви впишете нові сторінки в її історію.

Щиро бажаю вам, шановні випускники, міцного здоров'я, успіхів, особистих перемог, реалізації задумів і творчих планів!

Нехай знання та практичні навички, отримані в училищі, неодмінно стануть запорукою вагомих здобутків, допоможуть досягти омріяних вершин у вашій майбутній діяльності!

Божого вам благословення, щедрої долі, вірних друзів, наснаги, оптимізму та невичерпної енергії!

Дмитрик Олександр Дмитрович, директор ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ»

КРАЩА МУЛЬТИМЕДІЙНА РЕДАКЦІЯ XXIII МІЖНАРОДНОГО КОНКУРСУ ШКІЛЬНИХ МЕДІА

Міжнародний конкурс шкільних медіа - найбільший юнкорівський захід в Україні, рівень якого високо оцінюють не лише вітчизняні, а й міжнародні журналістські організації.

24.04.2020 року, не зважаючи на карантинні заходи в Україні, організаторам та журі Конкурсу вдалося вчасно опрацювати понад 2 тисячі конкурсних робіт та визначити 28 переможців у 22 номінаціях XXIII Міжнародного конкурсу шкільних медіа, що надійшли з 464 позашкільних, шкільних та професійно-технічних навчальних закладів з усіх куточків України.

Редакційна колегія Державного професійно-технічного навчального закладу «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище», маючи багаторічний досвід участі у зазначеному конкурсі, і цього року не залишилась осторонь. За результатами оцінки компетентним

журі надісланих робіт (кількох випусків друкованої газети «Молодіжний вісник», стіннівки, фото- та телерепортажів, відеоробіт) телепресцентр «Молодіжний вісник» Державного професійно-технічного навчального закладу «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» здобув перемогу у номінації «Краща мультимедійна редакція» XXIII Міжнародного конкурсу шкільних медіа. Надзвичайно висока оцінка роботи творчого колективу, на рахунок якого щорічно близько 10 випусків новин, номерів газет, спецвипуски та у рамках певних конкурсів, соціальні ролики та телефільми.

Лише за останні 3 роки, беручи участь у щорічному Міжнародному конкурсі шкільних медіа (м. Миколаїв), робота редакційної колегії була відзначена перемогою у таких номінаціях: XXII

Міжнародному конкурсі шкільних медіа, 2019 рік - диплом переможця у номінації «Кращий матеріал про Воїнів-героїв»; XXI Міжнародному конкурсі шкільних медіа, 2018 рік - диплом переможця у номінації «Краща мультимедійна редакція»; XX Міжнародному конкурсі шкільних медіа, 2017 рік - диплом переможця у номінації «Краще медіа професійно-технічного навчального закладу».

Олег Наливайко, голова Держкомтелерадіо України, голова журі: «Шкільні медіа - це можливість побачити освітянську галузь, життя учнів, їх бачення подій в Україні та світі очима молодих українців. Для мене, як керівника центрального органу виконавчої влади, це є дуже важливим, адже це погляд молоді на сучасне та майбутнє України і цей погляд є важливим для прийняття рішень державними службовцями. Для інформаційної галузі шкільні медіа є важливим з точки зору виховання майбутнього покоління журналістів та розвитку українського телебачення, радіо, друкованих та онлайн медіа».

Однією з цілей Міжнародного конкурсу шкільних медіа завжди була мета зробити освітянську галузь більш відкритою і зробити це саме завдяки шкільним медіа, забезпечити дітям й молоді можливість викладати на шпальтах своїх видань те, чим вони насправді живуть в навчальних закладах.

Гліб Головченко, секретар НСЖУ, президент Міжнародного конкурсу шкільних медіа: «Медійна галузь всього світу сьогодні має значну кількість викликів та зазнає значних змін. Це і питання незалежності та свободи слова, це питання цифровізації, це питання дотримання професійних стандартів журналістами. І всі ці виклики ми бачимо також і в шкільних

медіа. Юні журналісти вчаться долати виклики так само, як це роблять їхні дорослі колеги. Тож, маємо надію, що згодом так само натхненно та наполегливо частина з них буде розвивати «дорослі» українські медіа. А зараз ми раді вітати наших 28 переможців XXIII Міжнародного конкурсу шкільних медіа».

Конкурс започатковано в 1997 році. Його організаторами є Національна спілка журналістів України, Національна Академія педагогічних наук України, Асоціація молодіжної преси України та Коледж преси та телебачення.

За 23 роки проведення конкурсу в архівах зберігається понад 36 тисяч робіт. Серед них: стінні, друковані, електронні видання, телевізійні сюжети, радіопередачі, тисячі фотознімків з України, Болгарії, Польщі, Грузії, Молдови, Греції, Іспанії, Чехії, Росії, Білорусії, Пакистану, Єгипту, Сенегалу. Близько 100 тисяч учнів, які навчаються в школах і гімназіях, колегіумах і ліцеях, вечірніх школах і школах-інтернатах, у позашкільних та професійно-технічних навчальних закладах України та інших держав, стали членами редколегій власних видань, теле-, фото- і радіоматеріалів. За 23 роки проведення Міжнародного конкурсу шкільних медіа нагородами відзначено більше 500 робіт активних юнкорів.

Творча команда телепресцентру ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» має цілий ряд вагомих досягнень, які вкотре доводять те, що зазначений вид творчої діяльності має реальний результат.

Щиро вітаємо редакційну колегію, педагогічний та учнівський колективи із перемогою! Пишаємось нашими досягненнями й бажаємо нових звершень!

Ластівка І.В., викладач української мови та літератури

ПОКЛИКАННЯ ДОВЖИНОЮ В ЖИТТЯ...

У нашому житті трапляються особливі люди – люди, обрані долею... На них покладена надзвичайна місія – наповнювати світ добром, любов'ю, благородством душі в поєднанні з високим професіоналізмом і покликанням, що так важливо в професії педагога і керівника педагогів. Що таке покликання? Мабуть, воно таки пов'язане з внутрішнім світовідчуттям людини і вибором професії. Це один із найважливіших виборів у житті кожного з нас.

Щоранку, ось уже тридцять сім років поспіль, гарна, завжди усміхнена, з доброзичливим поглядом жінка переступає поріг нашого навчального закладу. Це Світлана Гаврилівна Корженко – заступник директора з навчальної роботи, педагог за покликанням, успішний керівник і організатор педагогічного колективу. В її трудовій біографії єдине місце роботи – це наше професійно-технічне училище. І на якій би професійній ланці не працювала Світлана Гаврилівна – викладача, голови профспілки, методиста, заступника – усюди її вирізняло сумлінне, самовіддане ставлення до роботи. Тож не дивно, що за багато років трудової діяльності училище стало для неї рідною домівкою, куди завжди хочеться йти, а то й летіти на крилах натхнення. Це дає оте незрівнянне відчуття людського щастя, коли хочеться поринати у вир професійного життя, радіти успіху кожного дня, успіху кожного з колег, прагнути до нових творчих звершень, відчувати відповідальність за обрану і таку улюблену справу свого життя. Тож принагідно хочеться згадати слова великого педагога В. Сухомлинського: «Займатися тим, що тебе цікавить, приносить радість, – одна з умов відчуття життєвої повноцінності». А покликання – одна зі складових відчуття повноти життя, і зароджується воно в дитинстві.

Народилася Світлана Гаврилівна 16 березня 1960 року в мальовничому подільському селі Харпачка Гайсинського району в сім'ї робітників. Зростала, оповита материнською любов'ю і батьківською турботою, бо саме найдорожчі люди – батьки, з малечих літ навчили любити і цінувати працю людську, поважати людей, бути щирою і доброзичливою до них. Щоб донька зростала працюючою, мама часто брала Світлану в ланку на поле обробляти буряки, та й вона сама була охочою до роботи, завжди допомагаючи матері по господарству. А ще ніколи не забувала вчитися. З першого класу вирізнялася старанністю, наполегливістю у навчанні, й ще тоді казали: «Оця маленька серйозна дівчинка напевно буде вчителькою». Ніколи не треба було заставляти виконувати домашні завдання – вона ставилася до цього сумлінно і відповідально. До цих пір пам'ятає, як сідала за столик біля вікна, за яким відкривався краєвид лану і березового гаю (оскільки хата була край села), вдивлялася вдаль, ніби черпа-

ючи натхнення з джерел рідної природи. Це спонукало до роздумів, до натхнення. Писала свої шкільні твори, з успіхом розв'язувала задачі, читала багато книжок. Мала гарні успіхи у навчанні, одразу визначилася з майбутньою професією – по закінченню школи без вагань вступила на природничо-географічний факультет Вінницького педагогічного інституту.

Зустріла там своє перше і єдине кохання, з яким поєднала своє життя. Подружжя зростило двійко чудових синів, нині має четверо прекрасних онуків. «Щасливий той, хто щасливий у себе дома», – сказав великий класик. А щастя в домі буде жінка. І їй це вдалося. Кохана дружина, щаслива матір і бабуся, найкраща в світі дочка, яка і донині шанобливо звертається до матері тільки на «Ви».

Свою професійну долю з 1982 року Світлана Гаврилівна поєднала з нашим професійно-технічним училищем, пройшовши шлях від викладача до заступника директора. За період своєї роботи в училищі очолювала профспілковий комітет, була методистом училища. І які б посадові обов'язки вона не виконувала – самовідданість, відповідальність, толерантність були і залишаються стилем її роботи.

Це людина, яка відбулася в професії, окрилена нею, а це доля обраних. Світлана Гаврилівна – це не просто професійний лідер та талановитий педагог, це – взірць компетентності, гідності і толерантності. Авторитет її здобутий не тільки завдяки сформованій педагогічній майстерності, а й завдяки людським якостям: вимогливості до себе і підлеглих, ввічливому ставленню до колег, щирій зацікавленості в їх професійних надбаннях.

Вона – один з тих керівників, котрі стоять біля керма сучасної професійної освіти. Оскільки сучасна система навчання має бути гнучкою, інноваційною, продуктивною, здатною формувати потрібні вміння та відповідати ринку праці, Світлана Гаврилівна разом із командою однодумців реалізують освітній процес у Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі шляхом впровадження інноваційної діяльності, новітніх інформаційних та педагогічних технологій. Зокрема, впроваджується новий зміст освіти, заснований на компетентностях, потрібних для успішної самореалізації випускника; освітній процес забезпечує умотивований педагог, який має свободу творчості і розвивається професійно; функціонує сучасне освітнє середовище, яке забезпечує необхідні умови, засоби і технології для навчання учнів, педагогів як в училищі, так і за його межами (хмарно орієнтоване середовище).

Колективний досвід роботи по впровадженню інноваційних технологій щорічно представлено на міжнародних виставках «Інноватика освіти в Україні», «Сучасні навчальні заклади». За результа-

тами участі училище нагороджене численними почесними грамотами та медалями, неодноразово удостоєне «Гран-прі».

Світлана Гаврилівна – один з ініціаторів впровадження і успішної реалізації унікального, новаторського досвіду системи допрофільного, профільного навчання учнів загальноосвітніх шкіл м. Вінниці на базі училища. Під її керівництвом реалізується три напрями авторської програми ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ»: ІТ-школярик (початкова школа), допрофільне навчання (8-9 класи), профільна підготовка (10-11 класи).

Успішно реалізуються інші напрями діяльності, які очолює Світлана Гаврилівна: ліцензування нових професій регіонального ринку праці, ефективна організація роботи по покращенню якісних показників освітнього процесу, організація роботи з обдарованою молоддю, розвиток освітнього середовища навчального закладу, впровадження технологій «Навчання без меж», систематична робота по формуванню іміджу навчального закладу, участь у міжнародних та всеукраїнських виставках, пошук та організація співпраці з ЦЗ, ВНЗ, загальноосвітніми школами, підприємствами, установами, соціальними групами.

З нагоди 60-річного ювілею колектив Вінницького професійно-технічного училища щиро вітає Світлану Гаврилівну зі знаменною датою, з ювілеєм досвіду, поваги, любові, мудрості в її професійній, людській і жіночій долі.

Вельмишанована Світлано Гаврилівно! Зичимо і надалі впевнено керувати успіхом кожної справи, мрією кожного з нас, щоб разом здобувати нові гранди, втілювати нові проекти, виходити на нові рівні. Зичимо ніколи не втрачати оптимізму і творчої наснаги, захоплюємося Вашим вмінням завжди йти по життю з високо піднятою головою, навіть тоді, коли доля не посміхається Вам. Тож нехай якомога більше буде сонячних днів у Вашому житті, сила та удача не покидають, близькі підтримують, друзі допомагають, а підлеглі поважають та сумлінно виконують свою роботу. Випромінюйте завжди тепло, любов, добро, будьте завжди такою гарною, вишуканою, щоб прикрашати собою світ. Нехай міцне здоров'я дозволить Вам відчувати смак молодості, радості від нових зустрічей, подорожей і пригод.

А Ваша енергія, мудрість та сила
Нехай не згасають ніколи з літами.
І Ваша душа – така чиста й красива,
І посмішка щира хай буде із нами.

**Помаз Н.В.,
викладач зарубіжної літератури**

ПЕРЛИНА ПОДІЛЬСЬКОЇ ПОЕЗІЇ

Світлана Травнева – талановитий художник слова, чутлива, щира, смілива і безмежно творча особистість у царині літератури. Подільська поетеса від Бога, наділена великим даром – відтворювати у поезії душу свого народу. Її називають пристрасним, полум'яним ліриком, неперевершеним романтиком та блакитним і ранимим птахом літератури.

Світ творчості Світлани Миколаївни невичерпний та багатогранний. А також їй притаманне велике вміння душею відчувати і передавати величне Слово у всій його багатобарвності та значимості.

Я проросту у Слові світлим Одкровенням,
Відкрию мрійному світанку навстріч двері,
У орлім клетоті знайду своє натхнення
І чебрецем п'янким приляжу на папері.

Вдивляючись у калейдоскоп її яскраво-барвистої поезії, поринаєш назавжди у цей багатий духовний безвимірний світ. Це Світ безмежної любові до матері, сина, численної родини, рідної землі, неньки України.

Під серцем теплим викохане слово,
І горді мальви квітнуть біля хати,
Калина пестить пісню колискову —
Моя ти ніжна, Україно-мати!

Щира, глибока непідробна народність поетеси полонить назавжди серця читачів. Читаючи вірші Світлани Миколаївни, занурюєшся у цей неперевершений колорит краси українського слова і мимоволі замислюєшся: «Звідки стільки ніжності, тепла, чистоти і світла?..»

Поезія Світлани Травневої стає часткою твого буття, назавжди поселившись у твоїй душі. Бо ця поезія — сама любов!

Наталія Січкоріз, завідувача бібліотекою

БЕРЕГІНЯ СЛОВА

Ця жінка виткана з весни:
Велична, статна, гордовита...
Чийсь заповняла сни,
Для когось щира, мов молитва.

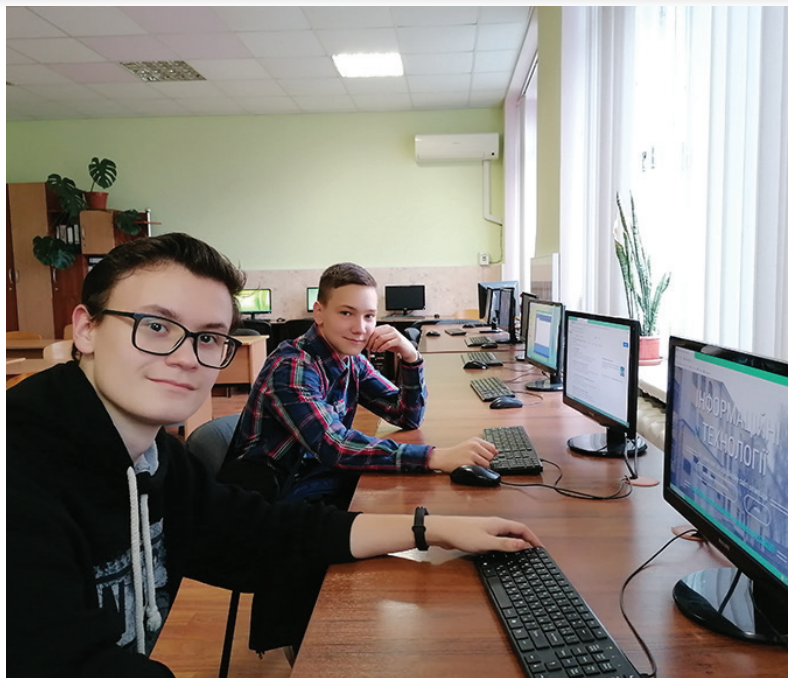
Ця жінка – творчості політ!
Поезії дарує світло...
Летять, як птахи, вірші в світ —
Барвисті й пристрасні, мов літо.

Ця жінка – матері любов:
Безмежна й чиста ніби просинь,
Сім'ї осяяний Покров,
Гостинна й щедра Леді Осінь.

А мова! Свіжа, мов зима,
Хоч гріє батьківським серпанком...
Ця жінка лиш така одна —
Веселка барвінковим ранком.

«Сміється день... П'янить чебрець...»
Ця жінка – Слова берегиня!
Мистецтва вічного творець:
Мрійлива, чарівна майстриця.

Курличуть в небі журавлі...
Дарує цвіт свого розмаю
Душа подільської землі,
Перлина Вінницького краю.

СВЯТО ОБДАРОВАНОЇ МОЛОДІ

«МИ НАДІЯ ТВОЯ, УКРАЇНО!»

Ми таланти твої, Україно!

Хай же линуть вітання крилаті.

Зустрічай, гомінлива родино –

Кращі з кращих на нашому святі!

Освітня думка України все вище підноситься до рівня кращих стандартів високоякісної європейської освіти. Безперервний рух у бік пошуку нових шляхів впровадження найефективніших методів освітнього процесу, в цей непростий час, нелегкий і потребує значних зусиль, неординарних підходів та впровадження ефективних новацій.

Кожного року в нашому навчальному закладі лунають фанфари, запрошуючи на свято мудрості, інтелекту, професіоналізму і креативу. «Ми надія твоя, Україно!» – запевняють кращі із кращих, переможці конкурсів, олімпіад та спортивних змагань.

Цей рік через пандемію COVID 19 і впровадження карантину став особливим в житті кожного. Але це не дало

нам права відмовитись від нагоди відзначити талановиту обдаровану молодь. 270 здобувачів освіти, ті, хто своєю наполегливістю та старанністю писав славні сторінки життєпису рідної альма-матер, премійовані і нагороджені почесними грамотами, дипломами та подяками. Адміністрація навчального закладу відшукала кошти для матеріального заохочення найкращих здобувачів освіти училища.

У номінації «Відмінник навчання» відзначено шість учнів, які, прагнучи знайти відповідь на безліч питань, мають зразкові навчальні досягнення.

Сьогодні училище є одним із найпрестижніших навчальних закладів України, завдячуючи наполегливій та самовідданій праці кожного. 22 лауреата номінації «Інтелект нації» – це учні, які вибороли призові місця в обласних і всеукраїнських олімпіадах.

Про 23-х переможців конкурсів фахової

майстерності різних рівнів, нагороджених у наступній номінації, з упевненістю можна сказати: «Вам під силу перетворити трудові будні на цікаву, ефективну та творчу працю, тому що ви «Професіонали року».

У номінації «Інтелект і творчість» відзначені 136 здобувачів освіти. Це переможці міжнародних, всеукраїнських та всеукраїнських дистанційних конкурсів.

27 лауреатів номінації «Активна життєва позиція» довели, що клопітка, наполеглива праця є запорукою успіху кожного.

Ставлячи завдання формувати високоосвічену особистість, ми не обходимо найнагальніше сьогодні питання – культурності і духовності молоді. Історія еволюції людства стверджує, що лише на високому культурному підйомі процвітають цивілізації та народи. У номінації «Обдарованість і творчість» нагороджені діти, Богом наділені великим талантом та вмінням нести прекрасне у

світ.

Лауреати номінації «Відкрий світ, відкрий себе», а їх у нас 19, заслуговують на особливу пошану, адже їхня небайдужість до подій сьогодення, патріотизм та щира любов до історії, звичаїв і традицій українського народу є беззаперечною.

Енергійні, сильні, вольові та сміливі – майбутні чемпіони, вже сьогодні демонструють високі результати у спортивних змаганнях різних рівнів. У номінації «Зірка спорту» відзначені 59 спортсменів.

Віра в людину, її можливості спонукає осягнути найвищі вершини. Здобуйте! Творіть! Перемагайте! Ви найкращі! Ви гордість і надія України!

**Біла Л.О.,
заступник директора з ВР,
Січкоріз Н.П.,
завідувача бібліотекою,
Самойленко В.М.,
практичний психолог**

НАВКОЛИШНЄ СЕРЕДОВИЩЕ І ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ

Людина, прийшовши в цей світ, крок за кроком пізнає його багатство й розмаїття, що, власне, й становить сенс людського буття.

Але хочеться підкреслити, що здоров'я людини залежить від багатьох факторів. Вважається, що приблизно на 50% здоров'я визначає спосіб життя - умови праці, звички, харчування, моральне і психологічне навантаження, матеріально-побутові умови, взаємовідносини в сім'ї тощо. На 20% здоров'я залежить від генотипу і ще на 20% - від стану природного середовища.

За останні роки збільшилася кількість алергічних захворювань, гострих респіраторних вірусних інфекцій, захворювань на грип. Головна причина - забруднення навколишнього середовища.

Нещодавно було оприлюднено звіт Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), згідно з яким забруднене навколишнє середовище є однією з

найголовніших причин високої смертності у світі. Так, за даними організації, майже чверть населення планети помирає через погані екологічні умови: екологічні ризики зумовлюють виникнення понад 100 найнебезпечніших хвороб, і щороку саме вони вбивають 12,6 млн людей, а це - 23% усіх смертей, які трапляються у світі.

У доповіді ВООЗ визначено цілий ряд екологічних причин і їхній зв'язок зі смертністю, а саме: забруднення навколишнього середовища, вплив хімічних речовин, зміна клімату та ультрафіолетового випромінювання, більш ніж 100 захворювань і травм та ін.

Найбільше на здоров'я українців впливає забруднене повітря. Щорічно по всій Україні в атмосферу виділяється близько 17 млн тон шкідливих речовин. Крім того, деякі з цих речовин мають значний вплив на зміну клімату, а, відтак, і на погіршення стану здоров'я людей. Свій внесок у забруднен-

ня повітря роблять, зокрема, підприємства чорної металургії, енергетики, вугільної промисловості, хімічної та нафтохімічної промисловості. Маємо також великі викиди з ТЕЦ та автомобілі, кількість яких щороку зростає.

«Не останнє місце займає забруднення повітря різного роду металургійними підприємствами з їх морально і фізично застарілими системами очистки викидів в атмосферу. Впливають також незаконні вирубки лісів в Карпатах, які провокують серйозні природні катаклізми», - розповідає співголова Асоціації зелених України, еколог Ярослав Задесенець.

Україна посідає друге місце в Європі за темпами поширення раку, щороку від цієї хвороби помирають близько 90 тисяч осіб, з них 35% - люди працездатного віку. За останні 10 років кількість хворих зросла на 25%, в той час, коли загальна чисельність населення скоротилася на кілька мільйонів.

Хочеться наголосити, що біосфера почала швидко втрачати здатність до відтворення своїх основних функцій, вона «не встигає» переробляти результати людської діяльності, бо Людина створила багато таких речовин, які не існували в природі до неї і для яких вона не виробила способів та механізмів утилізації.

Глобальна екологічна криза, викликана людською діяльністю, загрожує перерости у глобальну екологічну катастрофу, коли процеси руйнування природи матимуть незворотний характер.

Збереження умов біологічного існування людини залежить саме від того, що й породило їй загрозу - від особливості людського способу буття.

В. І. Вернадський вірив у людський розум, гуманізм наукової діяльності, перемогу добра та краси.

**За джерелами Internet
Кобиланська Т.П., викладач екології**

ЛЮДИНА І ПРИРОДА

Людина нерозривно пов'язана із природою лише однією з ланок ланцюга еволюції, що розвивається одночасно з усім живим на Землі. Як це не парадоксально звучить, але саме людська діяльність є причиною збільшення залежності людини від природи.

Безперечно, людина залежить від природи, ми не можемо навіть оцінити її вагомий внесок у наше з вами життя. Але

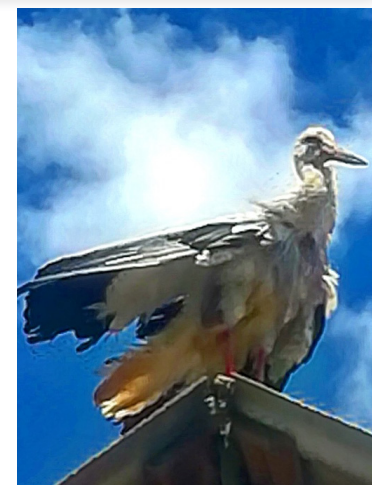
розгляньмо факт того, як люди ставляться до природи, яка забезпечує їхню життєдіяльність. Люди завжди нехтували природними ресурсами, вирубуючи ліси, забруднюючи річки, озера... Ми неодноразово чуємо та бачимо як у новинах, так і на власні очі те, що робиться в нас на Україні, як знищуються наші Карпати, так само знищуються і ліси Амазонки, все заради людської вигоди та грошей. І мало хто задумується над тим,

які негативні наслідки можуть статися.

Також можна навести приклади й з водоймами світу, забруднення морів та океанів тягне за собою загибель різноманітних коралів і видів риб, що, в свою чергу, перериває природний ланцюг.

З кожним роком, люди все більше використовують природні ресурси, планета не встигає відновлюватися, що призводить до зміни клімату та глобального потепління. Внаслідок чого, ми бачимо, як швидко вимирають рослинний та тваринний світи. Якщо ми говоримо все-таки про руйнівний вплив людини на навколишній світ, то можемо розглянути природні катаклізми, які застали людство найближчі роки: сміттєва буря на Миколаївщині, потужні зливи в Бразилії, смертельна повінь на Мадагаскарі, пожежі в Австралії, Чорнобилі, Житомирі і, звичайно ж, не варто забувати про страшну пандемію, яка заповонила майже весь світ та вразила також Україну. «Чому

саме вірус є наслідком впливу людини?» - запитаєте ви. Річ у тому, що чимало науковців стверджують, що сьогодні є беззаперечним взаємозв'язок між втручанням людини в природні екосистеми та поширенням нових вірусів. За оцінками Центрів контролю та профілактики захворювань в США три з чотирьох нових інфекційних захворювань виникають внаслідок контакту людини з твариною. Наприклад, спалахи Еболи та інших коронавірусів, як-от MERS, було викликано потраплянням їх від тварини до людини в порушених природних ареалах. Підтвердженням цьому є і нинішня світова пандемія COVID-19. Попри згубний вплив останньої на людину, єдиним позитивним фактором у цій ситуації є стрімке відновлення природи, очищення повітря і водойм на планеті. Земля відпочиває від впливу людей і приходить в норму? Чи, можливо, таким чином вона захищає себе від нас і попереджає? А може, навчає нас жити екологічно?

Виходячи з вище сказаного, ми розуміємо, що люди тісно пов'язані з природою. І надіємось, що вони все-таки зрозуміють, що живуть, завдячуючи природі, та не будуть її знищувати заради своєї вигоди. Тому що тільки раціональне використання природних ресурсів і людська допомога у відновленні їх може зберегти життя мільйонів людей та, звичайно ж, природного світу.

Старкова К.В., майстер виробничого навчання

ЗНАЙОМТЕСЬ: ТЕАТР

Театральна, 13. Велична споруда, яка примушує звернути на себе увагу. Так, це жива історія нашого міста початку ХХ ст...

Академічний український музично-драматичний театр ім. М.К. Садовського.

Подільське губернське управління підписало наказ за №280 від 6 лютого 1910 року про початок будівництва театру у місті Вінниці.

Міською владою постійно виділялися кошти на необхідні витрати щодо нової будівлі. Сьогодні важко й уявити, що будівництво тривало 11 місяців!

Вінничани мріяли про театр - вони його й отримали. Та до створення власного стаціонарного театру, з власною трупою ще було далеко. До 1917 на сцені виступали виключно заїжджі актори.

Стаціонарний український театр з'явився лише у 1920 році під

керівництвом Гната Юри. Амвросій Бучма, Олексій Ватуля, Володимир Сокирко, Феодосія Барвінська починали свій творчий злет саме на сцені Вінницького театру, який у 1923 р. переїхав до Харкова, а згодом до Києва, де отримав постійну прописку.

Йдеться про Національний академічний театр ім. І.Франка, який з гордістю говорить про свою колиску - вінницьку сцену.

Серед документів можна побачити листи - клопотання про створення власного стаціонарного театру, кількість яких усе збільшувалась...

І ось 17 жовтня 1933 р. оперою Д.Верді «Аїда» відкрився перший сезон театру, який спочатку функціонував як обласний театр опери та балету, ставши провідником музичної культури в трудящі маси Поділля.

Художнє керівництво очолив актор і режисер С.Бутовський. Оперний період

історії Вінницького театру залишив значний слід в культурному житті міста й області.

У 1940 році постановою Раднаркому України Вінницький театр опери та балету реорганізували на український обласний музично-драматичний театр, початок якого виявився надзвичайно продуктивним.

У роки Великої Вітчизняної війни театр продовжував своє функціонування. Під час звільнення міста (у березні 1944 р.) від німецько-фашистських загарбників приміщення Вінницького театру було серйозно пошкоджене.

На реставрацію, здійснену за проектом архітектора Д.Чорновола, знадобилось 4 роки. Трупа ж своє служіння продовжувала у колишньому клубі промкооперації. І вже наприкінці квітня 1944 тут було показано невмирущу «Наталку Полтавку».

Подібно Феніксу, Вінницькому театрові судилось відродитись із попелу, соколом злетіти не одному поколінню творців невмирущого мистецтва... Наказом Комітету у справах мистецтв при Раднаркомі України від 13 листопада 1948 року Ізмаїльський музично-драматичний театр було об'єднано з Вінницьким.

Федір Верещагін очолив заново сформовану трупу. Новий театральний сезон розпочався у відродженому приміщенні виставою «Інтервенція», 6 листопада 1948 року розпочалась нова ера театру.

Згуртований талановитим режисером і організатором театральної справи н.а. УРСР та СРСР Федором Верещагіним, колектив однодумців натхненно працював над постановками кращих творів вітчизняної та світової драматургії. З 1986 року театр очолював народний артист України Віталій Селезньов, учень і послідовник Ф.Г.Верещагіна.

Сьогодні ми говоримо про створення театру, який у жовтні 2013 відзначав 80-річчя. Звичайно, є над чим замислитись, а, можливо, й переосмислити якісь події та дати. Але беззаперечним є вірне служіння мистецтву й людям (хай комусь це не здається занадто помпезним!) колективу садівчан, який впевнено продовжує творити історію Вінницького театру, відповідно, й історію театру України...

Й завжди радо зустрічає Свого глядача...

Зайналова Р.А., викладач спецдисциплін

5 ЖИТТЯ ІДЕ... І ВСЕ З КОРЕКТУРАМИ НА КАРАНТИН!

Завдяки загальнодержавному карантину, закриттю усіх навчальних закладів, забороні масових зібрань та інших обмежень, кожен громадянин перебуває під карантинном у чотирьох стінах свого будинку. Це стає не тільки нашим обов'язком, але й нашою відповідальністю перед оточуючими, оскільки є необхідним кроком для стримування поширення COVID-19.

Коли училище закрили на загальнодержавний карантин, моє життя викладача спеціальних економічних дисциплін докорінно змінилося. Те, що було звичним протягом майже двадцяти років, - маршрут «дім-училище, училище-дім», спілкування з колегами та викладання у кабінеті, тепер перетворилось на онлайн-віртуальну реальність. Довелось разом із колегами швидкими темпами опанувати нове програмне забезпечення для спілкування між педагогічними працівниками та учнями, включаючи Google Hangouts і Zoom, нові сервіси Google, зокрема Google Classroom, Microsoft Teams, Classtime, Viber, інші додатки, платформи та соціальні мережі.

Зранку до пізнього вечора сім днів на тиждень моя квартира - це робочий кабінет. Там, де я раніше відпочивала чи дивилась телевізор, зараз моя робоча зона, де я пояснюю матеріал, перевіряю виконані завдання і займаюсь методичною діяльністю. Там, де готую страви для своєї сім'ї - розмірковую над тим, як краще організувати освітній процес чи які слова знайти для мотивації учнів до дистанційної роботи.

Моє приватне та професійне життя вже не відокремлюються. На щастя, я маю родину, тому є кому підтримати компанію. Але я знаю, що багато моїх знайомих, які живуть на самоті, вважають карантин справжньою ізоляцією, яка негативно впливає на їхній психологічний стан.

Я намагаюся працювати трохи на випередження, плануючи завчасно тематичні атестації чи регламентоване в часі тестування, адже чудово розумію, що не всі діти мають доступ до якісного інтернету. Саме тому мені, як і іншим моїм колегам, доводиться «вишукувати» будь-які способи зв'язку з учнем для залучення його до освітнього процесу.

Зараз уся країна перебуває у закритому режимі і діти поряд зі своїми батьками, саме тому роль батьків в дистанційному навчанні учнів є вирішальною, а комунікація з ними дуже важлива в умовах карантину. Помітно, що, незважаючи на зусилля батьків, діти в цілому роблять менше роботи, їхні батьки не є педагогами, тому не можуть допомогти їм у тому, чому ми навчаємо. Звичайно, головне навантаження на батьків - це взяти на себе роль «сірого кардинала», коли вони намагаються жити власним життям, продовжувати працювати, але при цьому переконливо мотивувати свої діти до навчання.

Карантин вносить суттєві зміни в наше життя, докорінно змінює підходи в роботі, зміщує акценти в світосприйнятті, вчить новому, виявляє слабкі місця, а разом із тим стимулює нашу креативність.

Перебування в одному приміщенні збільшило той час, який моя родина проводить разом. Чи не вперше у житті є можливість пограти настільні ігри, подивитись цікавий фільм, навчитись готувати екзотичну страву чи просто, без поспіху, уважно, в доброму настрої поговорити про

важливе і небуденне.

Карантин змусив мене переглянути розподіл домашніх обов'язків між членами сім'ї. Коли мама - педагог, то усі живуть із відчуттям, що вона - багаторукий бог Шива, що уособлює неймовірну силу і здатність виконувати кілька справ одночасно. Але, коли мама-педагог працює дистанційно, то всі в родині з жахом спостерігають за процесом, коли навіть божество не справляється з хатніми справами, і усім їм доводиться брати на себе частину обов'язків, починаючи від миття посуду і прибирання пилу до приготування їжі і прання одягу.

Перебування на карантині дає більше часу на «себе» і змінює стосунки з власним «я». Випадає нагода розібратись у власних бажаннях, прагненнях, визначитись із планами на майбутнє. Оскільки соціальна взаємодія обмежена, доводиться бути зайнятим, стати більш організованим.

Робота з дому, можливо, звучала дуже спокусливо на початку, але дуже швидко прийшло усвідомлення того, що працювати з дому насправді набагато складніше, ніж тоді, коли щоденно відвідуєш заклад освіти.

Перебуваючи вдома протягом дня, змінюється життєвий графік, а тому дуже важливо чітко встановити час на сон, роботу, домашні справи та фізичні навантаження. І, що є найважчим, - змусити себе дотримуватись його!

Люди - соціальні істоти і вдосконалюються шляхом спілкування. Домашній карантин змусив цінувати прогулянки вулицею чи парком, і показав важливість такої «терапії», як зустріч з друзями.

І, найголовніше: перебування в закритому режимі, змусило усіх нас усвідомити важливість СВОБОДИ, яку ми мали до цього, виявило найбільші наші страхи - втрата близьких людей і безпорадність перед хворобою, і наповнило почуттям вдячності перед Богом, до наших лікарів та до всіх тих, хто працює день і ніч для кращої та здорової країни.

Я дуже сподіваюся, що настане день остаточного завершення карантину, коли все це закінчиться, і життя піде своїм звичним курсом. Вимушене дистанційне навчання - це захоплюючий крок вперед для підвищенні кваліфікації учнів у галузі цифрової грамотності. Але яку ціну доведеться заплатити, і чи вплине це на соціальні, емоційні та психологічні почуття людей - покаже час! Але потрібно пам'ятати: після дощу завжди сонце!

Гавриш Н.Л., викладач спецдисциплін

E-LEARNING

У ВІННИЦЬКОМУ МІЖРЕГІОНАЛЬНОМУ ВИЩОМУ ПРОФЕСІЙНОМУ УЧИЛИЩІ
Дистанційне навчання бере початок ще в кінці XVIII століття з появою доступного поштового зв'язку і мало тоді назву «кореспондентське

навчання». З того часу велося багато досліджень, вивчень та впроваджень дистанційного навчання, але масового піку актуальності воно набуло сьогодні, у період глобальної пандемії. Дистанційне навчання виявилось для багатьох несподіваним челенджем та, мабуть, виклики очікуваними і не бувають.

Щодо нашого навчального закладу (ДПТНЗ «ВМВПУ»), то цей виклик не був чимось неосяжним, адже навички вміння швидко пристосовуватись до змін і бути гнучким в освітній сфері є особливо актуальним для кожного працівника, тому уже з першого дня карантину усі педагогічні працівники задіяли свої предметні онлайн-платформи для дистанційного навчання.

Звичайно, e-learning має свою специфіку, вимагає високого рівня самоорганізації. Самостійна робота студентів в умовах карантину покликана навчити молодь опрацьовувати необхідні джерела, виконувати практичні та індивідуальні завдання, чітко формулювати свої думки й, головне, відповідально ставитись до навчання.

За досить тривалий період карантину учні сформували уявлення про дистанційне навчання, зрозуміли його переваги та недоліки і можуть порівняти із класичним, аудиторним.

Своїми думками діляться учні групи № 10:

Під час дистанційного навчання я економлю час на поїздки в училище і назад додому та не витрачаю часу на очікування маршрутки. У програмі дистанційного навчання твій клас знаходиться прямо у твоїй спальні. Я можу спати досхочу і виконувати завдання хоч уночі, у своїй піжамі. Ще однією перевагою є те, що я не маю слідувати загальноприйнятим правилам, що є актуальними в навчальній аудиторії: ніхто тобі не робить жодних зауважень.

Джижула Тимофій

Якщо ви самодисципліновані та самомотивовані, то найкраща перевага дистанційної освіти полягає в тому, що ви можете вчитись у власному темпі. Відомий факт, що різні люди навчаються по-різному і з різною швидкістю. Ви можете вчитись коли завгодно та де завгодно. Незалежно від того, чи є ви ранковим жайворонком або нічною совою, ви можете вибрати оптимальний час для навчання.

Гоголева Марія

Щодо мене, то під час дистанційного навчання я відволікаюсь на вирішення якихось особистих питань, і вважаю, що не достатньо приділяю часу на навчання. Не маючи викладачів для взаємодії віч-на-віч і однокласників, які могли б допомогти у постійному нагадуванні про завдання, можливість того, що ти щось пропустиш, чогось не зрозумієш чи вчасно не здаєш завдання, залишається високою. Потрібно бути мотивованими та зосередженими, якщо ти хочеш успішно пройти

курс дистанційного навчання. Дистанційна освіта не є ідеальним варіантом саме для мене, але має право на існування.

Бортник Дмитро

Дистанційна освіта набула особливого значення в період жорсткого глобального карантину. Викладачі та учні не випускають із своїх рук мобільні телефони чи тримаються поруч зі своєю комп'ютерною технікою, змушуючи електронні девайси працювати на повну потужність 24/7. І, незважаючи на усі переваги дистанційного навчання, більшість учнів та педагогів мріють повернутися до рідних класів, провести класичний урок і повернути живе, сповнене позитивних емоцій, спілкування.

Кирильчук М.Л., викладач іноземних мов

БУДЬМО ВІДПОВІДАЛЬНИМИ!

«Нарешті я зрозумів, чому Господь у Своїй любові створив людей відповідальними один за одного і обдарував їх чеснотою надії. Бо так всі люди стали посланниками Бога єдиного, і в руках кожної людини — спасіння всіх»

де Сент-Екзюпері А.

У кожної людини є мрії, бажання, сподівання... Вона має право робити вільний вибір, діяти певним чином, так, як вважає за необхідне в тій чи іншій ситуації. Але ми повинні пам'ятати, що від нашого вибору дуже часто залежить життя і здоров'я інших людей.

Так і сьогодні, незалежно від статусу, матеріального становища та віку, кожен може допомогти своєму ближньому. Варто з розумінням і відповідальністю ставитись до ситуації, яка виникла через пандемію COVID-19.

У ці нелегкі дні, ми, дотримуючись усіх карантинних заходів, намагаємось сумлінно займатись професійною діяльністю.

Як завідувача бібліотекою, я співпрацюю з бібліотечним активом, гуртківцями «Світогляду», читачами у телефонному режимі, використовуючи мережу Інтернет, соцмережі та месенджери. Ми разом створюємо нові телекомунікаційні проекти, електронні презентації, віртуальні виставки, презентуємо ексклюзивні книги, пишемо статті та вірші до газети «Молодіжний вісник», оформляємо фотокоріжі.

Хоча стрімке поширення COVID-19 триває, я маю надію, що завдяки спільним зусиллям ситуація покращиться і карантин закінчиться.

Ми всі щиро вдячні медичним працівникам за їхню самовіддану працю, самопожертву та благородство.

Любов, милосердя, чуйність, порядність і добро нехай завжди наповнюють наше серця. І ми переможемо!

Січкоріз Н.П., завідувача бібліотекою

КОРОНАВІРУС НА ЧАСІ

У грудні 2019 року світ вперше зіткнувся з новою загрозою – невідомим раніше коронавірусом, який вражає легені і призводить до нетипової пневмонії. Джерелом недуги став ринок морепродуктів у китайському місті Ухань, розташованому на відстані 1100 кілометрів від Пекіна.

Хто з нас на той час міг припустити, що цей страшний вірус заповнить кожну країну, залишить відбиток, більшою чи меншою мірою, на житті кожної людини.

Як саме вплинув Covid-19 на ритм та спосіб життя наших учнів? Нижче дізнаємось...

1. Чи легко Вам опанувати навчання дистанційно? Які побажання маєте для його поліпшення?

Чи легко мені навчатися? З одного боку, так, адже я знаходжусь дома, можу прокидатися коли хочу і сідати за завдання, але не все так легко, як може здатися - я постійно відволікаюся від навчання. Також великою проблемою є опанування нової теми: буває так, що мені незрозуміло завдання і я просто не можу його виконати. Оскільки я не можу налаштуватися на роботу, згодом це призведе до погіршення оцінок. Мені б хотілося, щоб вчителі подавали інформацію більш стисло, але щоб разом із цим було легко зрозуміти усі аспекти зазначеного завдання.

Дубчак Юлія, учениця групи №16

Особисто мені дистанційне навчання далось із легкістю, хоча в процесі знайомства зі всіма навчальними ресурсами у мене виникали деякі труднощі. З початку дистанційного навчання я не міг зрозуміти те, як можна навчатись і звітувати про виконані завдання, не відвідуючи училище. Але, як виявилось, для цього було розроблено багато різних інтернет-ресурсів. Спочатку дуже незвичним було те, що немає живого контакту з викладачем і з одногрупниками, але завдяки відеоконференціям я почав до цього звикати.

Другою проблемою було те, що не у кожному ресурсі було чітко пояснення, як виконувати і здавати виконану роботу. Це викликало певні труднощі, але

викладачі завжди намагались допомогти зробити все правильно. З часом я почав зводити до нових умов навчання і тепер для мене дистанційне навчання не викликає якихось труднощів, хоча я дуже сумую за звичайним навчанням в училищі!

Красножон Андрій, учень групи №41

2. Наскільки змінився Ваш спосіб життя за час ізоляції?

Мій спосіб життя не дуже змінився за час карантину. Я намагаюся не порушувати режиму сну та дотримуватися розпорядку дня. Завдяки тому, що в мене приватний дім, я можу багато часу проводити на свіжому повітрі. Недоліком ізоляції є те, що я не можу бачитися з друзями і одногрупниками.

Бойчук Діана, учениця групи №10

Багато людей негативно ставляться до карантину, думають, що це просто даремно витрачений час і зіпсовані плани. Я спочатку теж так думала і була розчарована, але, якщо подумати, в цьому є багато плюсів. Я нарешті почала читати книги. У мене завжди не вистачало часу на цю справу і завдяки карантину я прочитала декілька цікавих книг, які довго відкладала.

Отримала змогу погуляти біля річки або покататися на велосипеді, відпочити і ні про що не хвилюватися. Також я почала готувати. Під час навчання мені майже не вистачало часу на приготування їжі, а зараз можна готувати щодня, знаходити смачні страви і реалізовувати їх у себе на кухні.

Ще я дивлюся фільми і серіали. Це виявилось захоплюючим заняттям: час летить майже непомітно...

Намагаюся займатися спортом. Щоденна зарядка чи

пробіжка ніколи не буває зайвою. Я думаю, що карантин потрібно проводити з користю, тому намагаюся використовувати час по максимуму!

Левківська Інна, учениця групи №1

3. Від чого найважче було відмовитись на період карантину?

Найважчою була відмова на карантині від прогулянок із друзями в таку сонячну і теплу погоду, від улюбленої танцювальної студії, а ще мене дуже засмутило, що саме в період карантину був мій день народження і я не змогла зустрітися з друзями. Але деякі плюси все-таки є: я отримала можливість приділити увагу саморозвитку, зайнятися спортом, прочитати багато цікавих книг, більше часу проводити із сім'єю та багато чого іншого.

Кропивницька Ванесса, учениця групи №1

Найважчою була відмова від занять велоспортом, тренувань на свіжому повітрі, де я отримувала задоволення, та й, звісно, зустрічей із друзями по спорту.

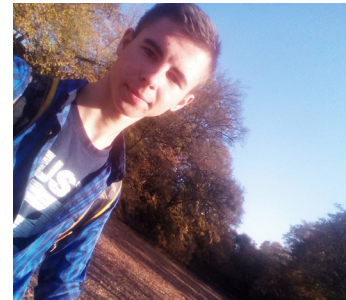

Костюк Іван, учень групи №4

4. Чи з'явилися нові захоплення останнім часом?

За час перебування на карантині в мене з'явилось багато часу, щоб вдосконалити себе та своє життя. А саме: я знайшов

час для читання запланованих книг та переглядів цікавих фільмів й серіалів, які я мав передивитися вже давно. Далі, це гра на гітарі, мені потрібно було багато часу для вивчення нових мелодій та акордів. Також в інтернеті знайшов цікаві курси з програмування та дизайну, які знадобляться мені в майбутньому.

Горбаренко Юрій, учень групи №10

За час карантину в мене з'явилось нове захоплення: я почав навчатись мистецтву малювання, від чого отримую задоволення. Також зумів розпізнати у собі інтерес до вирощування овочів у домашніх умовах.

Волосенко Олександр, учень групи №4

5. Наскільки корисними в ізоляції стали соціальні мережі?

Інтернет - невід'ємна частина нашого життя. У мережах ми проводимо найбільше часу, дивлячись відео, слухаючи музику, переглядаючи фільми та розважаючись. Раніше мережі були для нас злом, затуляючи свою павутину, не даючи змоги навчатись та відпочивати. На сьогоднішній день, під час світової пандемії, ми змушені перебувати на карантині в ізоляції, не маючи змоги спілкуватися з друзями, відвідувати навчальні заклади, торговельні центри, музеї, концерти тощо... Соціальні мережі стали в нагоді в цей час, відкриваючи нам доступ до дистанційного навчання, віддаленої роботи, а також онлайн-покупок, розваг, та інших видів послуг, з якими ми звикли не розлучатися в звичайному житті.

Але, яка б не була користь від всього перерахованого, це не може замінити живого спілкування.

Савчук Оксана, учениця групи №16

На мою думку, соціальні мережі під час карантину стали корисними тому, що, спілкуючись із друзями в соціальних мережах, ми почали цінувати час, проведений разом. Те, що раніше ми не помічали, зараз молодь виставляє у мережах. Багато моїх ровесників у свій вільний час знаходять цікаві розваги і діляться ними. Одні в соціальних мережах демонструють цікаві танці, інші малюють гарні картини, готують смачні страви, фотографують красу весни, складають вірші, співають пісні та інше.

Тільки зараз, сидючи на карантині в соціальних мережах, ми зрозуміли, як потрібно цінувати кожен день, кожную годину, кожную хвилину, проведену разом із друзями.

Вікнянська Ангеліна, учениця групи №41

6. Чи актуальним є сьогодні спорт?

Карантин вніс чималі зміни в повсякденне життя. Він наклав на нас певні обмеження, у тому числі й на заняття спортом. Займатися у спортзалах не можна. Вони підлягають забороні Кабінету Міністрів України, яка вступила в дію з 6 квітня.

Однак для мене дуже важко відмовитися від активності, тому доводиться займатися спортом удома.

Бігати вулицями міста - саме те, адже 30-60 хвилин бігу на свіжому повітрі можуть бути дуже корисними для імунітету, серцево-судинної і дихальної систем. Для пробіжки маска не потрібна. Вона навпаки ускладнює дихання. По поверненню одразу ретельно мию руки з милом, а одяг, у якому бігав, перу. Також уникаю будь-якого фізичного контакту з іншими людьми.

Кирилюк Дмитро, учень групи №14

Віруси, звичайно, небезпечні.

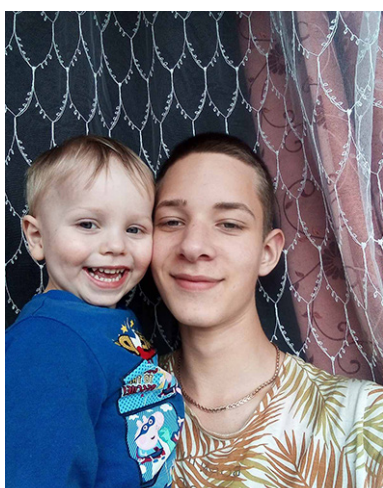

Продовження. Початок стор.6

Різні штами грипу приходять до нас щорічно. Зараз країна на карантині через Coronavirus COVID-19, який не просто трясє весь світ, але тримає всіх у смертельному страху.

За час карантину мені і моїй сім'ї довелося багато від чого відмовитись: зустрічі з рідними та близькими, друзями, прогулянки на свіжому повітрі, зустрічі з одногрупниками та багато іншого.

Моя думка про covid19, звичайно, негативна. Дуже багато людей захворіло і померло. У нас в Україні ситуація бажає кращого. Але я особисто дотримуюсь карантину. Весь час проводжу з рідними вдома на самоізоляції. За цей час прочитав дуже цікаву книгу, в мене з'явилося багато нових захоплень, сидючи вдома почав навчатися грі на гітарі. Якщо ми всі будемо дотримуватися карантину, то ризик захворювань впаде. Так важко, так

ми всі втомилися, але просто потрібен час.. Бажаю всім 36,6.

Поліщук Максим, учень групи №4

Я проживаю у сільській місцевості. Існує думка, що додаткова фізична активність не потрібна, адже в селі і без спорту є чим зайнятись. Та я мрію мати міцне здоров'я та розвинене тіло, тому змалечку займаюсь на турніку на свіжому повітрі. Вправи на перекладині допомагають одночасно задіяти декілька груп м'язів: грудні, м'язи спини і плечей, біцепси і трицепси.

Навчитися підтягуватися на турніку може кожен. Причому незалежно від того, чи був у вас вдалий досвід в минулому. Отож, уперед!

Торчило Вячеслав, учень групи №14

Що зміниться після закінчення пандемії, чи змінимося ми? Людство – організм, який не піддається науці ані крізь призму історії, ані через власні помилки. Воно нічому не вчиться в принципі. Всі позитивні зміни, що з ним відбувалися, були лише наслідками потрясінь, а не набутою мудрістю.

Варто запам'ятати, що сама по собі пандемія не може нічому навчити. Навчити може лише глибоке розмірковування над життям, над власною безпекою та власними вчинками. Та все ж добре було б, якби ця криза відкрила людству ресурси для відновлення і росту.

Опитувальник підготувала Березюк Л.В., майстер виробничого навчання

МОЄ СТАВЛЕННЯ ДО ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

З метою запобігання поширенню коронавірусу всією Україною з 12.03.2020 року запроваджено карантинні заходи, що передбачають роботу закладів багатьох сфер у дистанційному режимі.

Не стало винятком і наше Вінницьке МВПУ. Багато хто запитає: «Що включає в себе дистанційне навчання?». Дистанційне навчання - це форма навчання з використанням комп'ютерних і телекомунікаційних технологій, які забезпечують інтерактивну взаємодію викладачів та учнів на різних етапах навчання і самостійну роботу з матеріалами інформаційної мережі.

Взагалі для навчання "на відстані" потрібно мати сильну мотивацію й самоорганізацію, бо, як було сказано, дистанційне навчання – це, передусім, самоосвіта, тобто здатність учня працювати самостійно. Для когось це є перевагою, а для когось, навпаки, – недоліком, – все залежить від людини та її характеру.

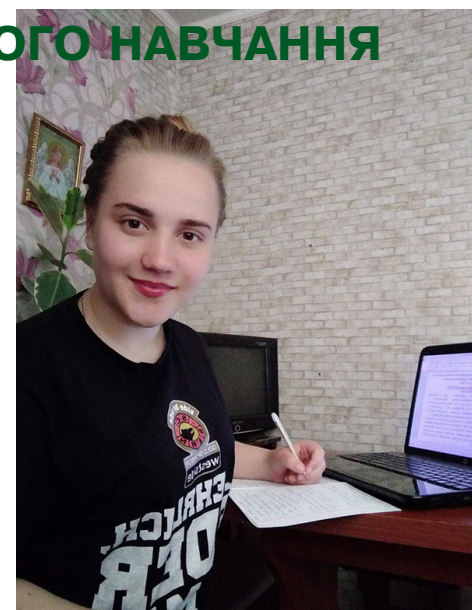
Особисто я чітко усвідомлюю, що така форма є нашим порятунком в ситуації, яка склалася, адже навчання повинно продовжуватись і проводитись на належному рівні. Та що про це думають наші учні?

Я звернулася із проханням до учениці групи №16 Казімірської Марії, поділитися

враженнями про роботу дистанційно.

«За весь період мого життя та навчання – це перший карантин і перше запровадження надзвичайної ситуації, під час якого нам необхідно навчатися дистанційно. З початком карантину в моєму навчанні організаційно і технологічно майже нічого не змінилось. Я навчаюся за професією «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення. Офіс-адміністратор», вивчаю різні предмети, пов'язані з інформаційними технологіями, тож використання онлайн-інструментів є основним в організації навчання.

Для мене робота на різних платформах не була новинкою та чимось незрозумілим, адже викладачами-предметниками та майстрами виробничого навчання для нас ще з вересня створено google-класи, де розміщується матеріал, який вивчається, ми маємо доступ до інтерактивного спілкування та коментування. Під час такого навчання мені подобається зручність – можливість навчання у зручний час, у певному місці, відсутність географічних кордонів для здобуття освіти. Під час навчання ми працюємо над дистанційними курсами, з веб-сторінками й сайтами, з електронною поштою, на форумах і блогах, в чаті, за допомогою відеоконференцій, у

віртуальних класах та кімнатах.

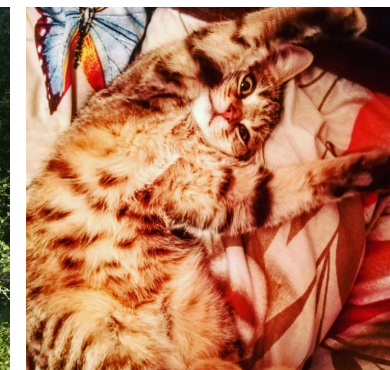
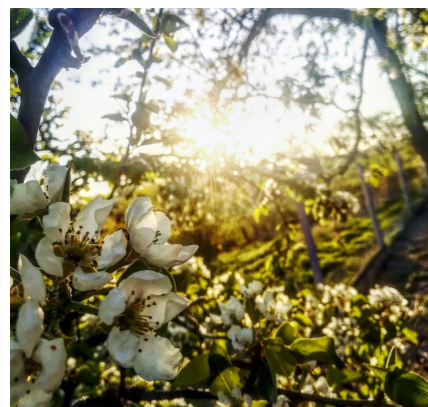
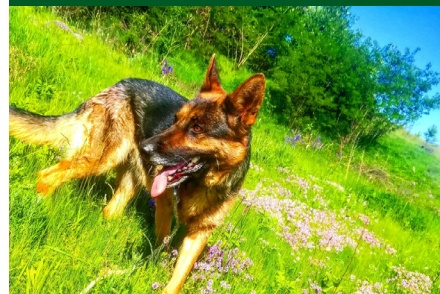
Під час дистанційного навчання я можу вільно планувати та ефективніше використовувати свій час.

Та все ж у такої форми роботи є й недоліки – це поганий інтернет або його відсутність у віддалених селах, де проживають учні, та різні технічні можливості наших гаджетів та інших пристроїв, які потрібні для ефективної роботи».

Бажаю всім бути здоровими, позитивно налаштованими та наполегливими. Йдіть до своєї мети!

Черниш Т.М., викладач спецдисципліни

ЦІКАВЕ ПОРЯД

«День був сонячний і вітряний, такий день, коли можна зайти за ріг будинку, схватитися від вітру, притиснутися спиною до трохи зігрітої сонцем стіни і відчутти всім серцем радість приходу весни і тепла... Стояти, мружитися і посміхатися»

Ця цитата справді передає майже кожен мій день весни. Хоч на дворі гуляє вірус, потрібно робити уроки, допомагати батькам, але як всидіти дома, якщо хочеться насолоджуватися весною. Думаю, це неможливо для людини, яка хоче бути фотографом.

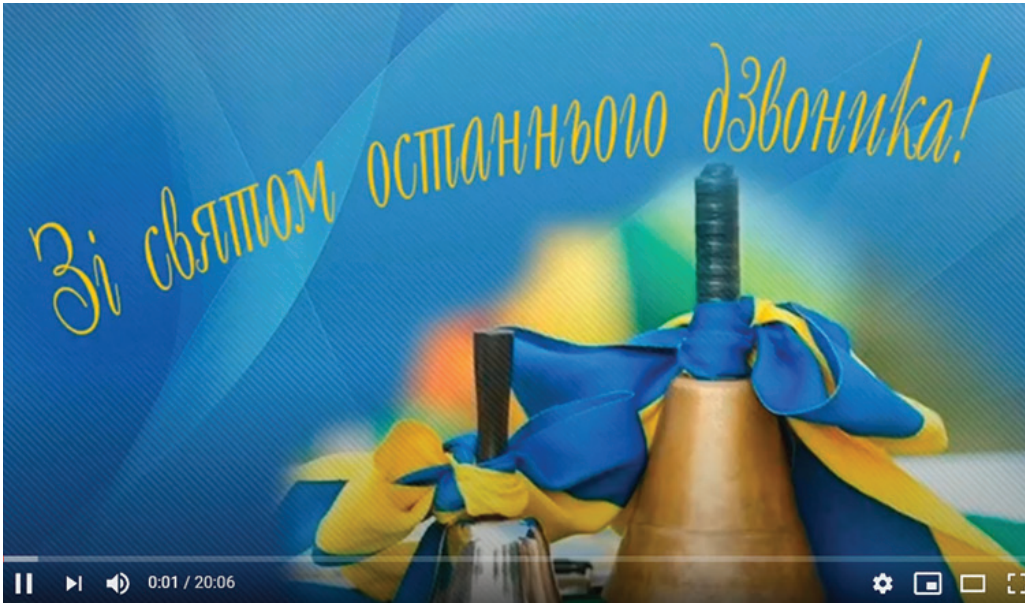
Сконцентруватись на навчанні важко, коли за вікном весна прикрашає землю різноманітними барвами. У домі не сидиться, коли на дворі стільки цікавого: цвітіння дерев, багато різних квітів, птахи, які прилетіли на літо, тепла погода, метелики та багато іншого. Як не зробити жодної фотографії цієї краси?! Через те, що хочеться зареєструвати багато прекрасних моментів не тільки у своїй пам'яті, а ще й поділитись цією красою з іншими, у моїй галереї з'явилося багато нових знімків.

Під час карантину ми звертаємо більшу увагу на дрібниці, до яких придивившись, помічаєш щось дуже гарне, те, що не помічаємо в звичайній життєвій рутині, як от звичайні квіти яблуні, груші чи персика.

Наскільки прекрасним може бути захід сонця, та природа, яка тебе оточує. Ці моменти, в звичайних фото, можуть побачити ті, хто цього не помічає.

Сніцар Тетяна, учениця групи №22

КРОКУЙТЕ У СВІТЛЕ МАЙБУТНЄ

Завершується неординарний 2019-2020 навчальний рік. Це рік, який дав нам новий досвід, коли старше покоління усвідомило невідворотність буття у цифровому форматі, а молодь – безмежну цінність живого людського спілкування. Існування в «паралельному світі» стало тепер для нас однаково важливим, ми отримали знання та уміння дистанційно, що, обов'язково, допоможе нам у майбутньому.

Наш досвід з нами, а життя триває. 289 випускників залишають стіни нашого начального закладу. Ми не могли не привітати їх та не надати таку можливість їм самим. За багато років існування наш навчальний заклад святкує випускний у такому форматі вперше.

Відеопривітання дивіться за посиланням <https://www.youtube.com/watch?v=gRbPlkij0O4&t=12s>

gr25_vipusk_vmvpu_2020

Дорогі наші випускники!

Ви здобули чудову професію. Від усієї душі хочу привітати Вас із завершенням одного із найважливіших етапів Вашого життя.

Хочу побажати здійснення поставлених цілей, досягнення незвіданих далей. Нехай удача допомагає реалізувати здобуті знання та вміння на практиці. Початок дорослого життя буде легким та вдалим, завжди будуть поруч кохані, рідні, друзі і просто хороші добрі люди. Перед Вами відкриваються нові можливості та перемоги. Ідіть своєю дорогою до заповітної мрії долаючи всі перешкоди. Зустрічайте кожен ранок із посмішкою, не втрачайте позитивного настрою. Все обов'язково складеться так, як Ви загадаєте.

Любіть життя, не забувайте рідних, робіть по совісті, живіть своїм життям. Будьте гідними і справедливими. Нехай щастить!

Тишкунь Н.П., майстер виробничого навчання групи №5

Група №24
Кухар: Кондитер
2017-2020 1:31 / 3:20

унікальну можливість здобувати

Шановні випускники!

Ось і промайнув цей навчальний рік. Ви стали випускниками, з чим ми сердечно вас вітаємо.

За час навчання були в нас і злети, і падіння. Було різне. Але давайте згадувати найкраще.

Хочемо побажати вам розсудливості і сил для подальшого дорослого життя. Нехай доля обдарує вас приємними сюрпризами, нехай легким і сонячним буде шлях. Бажаємо щасливих, гарних днів, доброго здоров'я, а ще яскравого маяка попереду, який завжди допоможе зробити правильний вибір.

Сміливо ступайте на стежку дорослого життя, взявши з собою свою мрію і теплі спогади. Хай вам у всьому допомагає удача і наполегливий характер, підтримка близьких людей і відмінний настрій.

З повагою Наталя Анатоліївна Колесник та Яричук Наталія Василівна

gr5_vipusk_vmvpu_2020 2:03 / 2:08

0:08 / 3:23

Шановні випускники та батьки!

2020 рік багатий на несподіванки та сюрпризи. І, нехай, цей день такий незвичний, але це Ваше свято!!!

Вітаємо, Ви увійшли в історію училища, як перші випускники, які завершили наш навчальний заклад онлайн.

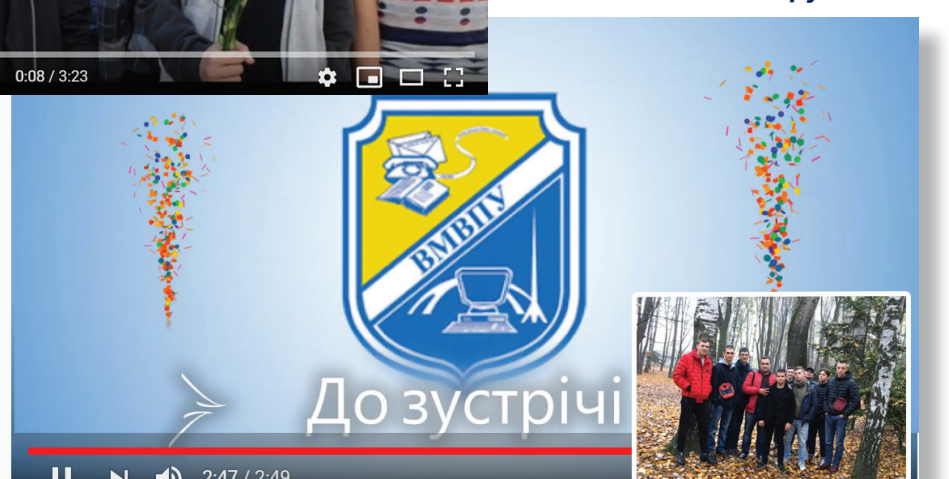
Ось і пролетів час навчання у Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі. Ви здобули професію кваліфікованого робітника - у кожного вона своя. Але, не дивлячись на це, Ви подорослішали, змужніли, знайшли нових друзів та наставників. Тепер перед Вами постав новий вибір - обрати місце роботи або піти вчитися до інших закладів, хтось, можливо, буде поєднувати навчання з роботою, як деякі з вас робили під час навчання в училищі.

Роки промайнули дуже швидко. Ніби вчора ви прийшли у вересні 2017 року до нас вчитися, а вже пройшло три незабутніх роки. "Вечір знайомств" згуртував нас з вами в училищну родину, де переплелись радощі та незгоди, які вирішували спільно. Ми разом з вами раділи новим здобуткам, перемогам в олімпіадах та конкурсах, естафетах та змаганнях; вирішували різні прикрі ситуації, які траплялись з вами. Приходили один одному на допомогу та спонукали ставати кращими, вчитися новому та корисному.

Роки навчання у "Вінницькому МВПУ" назавжди залишаться у ваших спогадах: уроки виробничого навчання та спецтехнологій, виховні та спортивні заходи, екскурсії на підприємства та музеї, участь у благодійних ярмарках та збір вторинної сировини – все це сприяло вашому розвитку.

Успіху у майбутньому дорослому житті! Успіхів у всьому, впевнено йдіть назустріч своїм мріям, наснаги та творчих звершень!!! До зустрічі...

Гнатюк О.М. та Тихоненко В.В., майстри виробничого навчання групи №13

2:47 / 2:49

З ПОСМІШКОЮ НА УСТАХ

Честь і славу навчальному закладу приносять його вихованці. Це вони, розлетівшись по усьому світу, представляють Державний професійно-технічний навчальний заклад «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» у різних сферах ринку праці й своєю сумлінною працею зміцнюють нашу державу. По закінченню 2019-2020 навчального року нам є чим пишатись. Від дверей навчального закладу у доросле життя різними шляхами вирушать 289 випускника. Закінчити навчальний заклад із відзнакою зуміли, доклавши чимало зусиль та старань, 17 колишніх учнів, які є сьогодні прикладом у зростанні для інших. Зі срібною медаллю та дипломом із відзнакою залишає навчальний заклад учениця групи №6 Філімоненко Єлизавета.

Перед кожним із вас свій шлях, він може бути рівним і гладким, важким і тернистим, але нехай він буде завжди чистим! Бажаємо успіхів, великих горизонтів, можливості реалізуватися у житті як повноцінні особистості!

*Філімоненко Єлизавета
Геннадіївна,
учениця групи №6*

*Карова Анастасія
Геннадіївна,
учениця групи №25*

*Кисельова Аміна
Володимирівна,
учениця групи №25*

*Приходько Юлія
Олександрівна,
учениця групи №5*

*Слуцька Анастасія
Юріївна,
учениця групи №5*

*Буряк Аліна
Сергіївна,
учениця групи №20*

*Галкіна Катерина
Михайлівна,
учениця групи №5*

*Коваль Віталій
Миколайович,
учень групи №14*

*Поддубна Анастасія
Юріївна,
учениця групи №20*

*Явгусішин Микита
Сергійович,
учень групи №13*

*Йилмаз Іванна
Володимирівна,
учениця групи №24*

*Тунік Дмитро
Русланович,
учень групи №13*

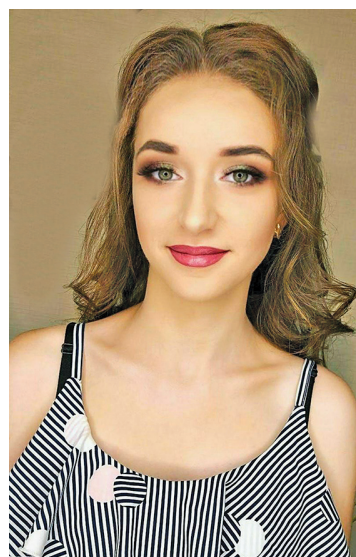
*Катунцевська Наталія
Мирославівна,
учениця групи №25*

*Величко Маргарита
Василівна,
учениця групи №8*

*Стойко Сергій
Олександрович,
учень групи №13*

*Коптева Тетяна
Валеріївна,
учениця групи №24*

*Миланко Вікторія
Костянтинівна,
учениця групи №25*

ЗАХИСНИКИ ВІТЧИЗНИ

**Стоїть солдат на сході України,
Це чийсь синок чи внук, а може брат.
Та перш за все – це захисник країни,
Хоч не хотів він зброю в руки брать.**

Лідія Глебова

Літопис нашого народу нараховує чи-

мало кривавих сторінок. І одна з них - війна на Сході, або як її називають АТО. Сотні справжніх патріотів віддали своє життя в боротьбі зі злочинною владою, зовнішньою агресією та сепаратизмом. У Незалежній державі народилося і виросло нове покоління, яке має своє бачення та не боїться відстоювати свої переконання – жити у вільній Незалежній Державі.

Шість років тому, 14 квітня 2014 року, розпочалася антитерористична операція зі звільнення Донецької та Луганської областей від терористів, підтримуваних путінською Росією. Тисячі добровольців стали на захист нашої Держави та полягли від ворожих куль снайперів, тисячі матерів не дочекалися своїх синів, дружини – чоловіків, діти – батька.

Хто ж ці воїни, які оберігають наш мир та спокій? Це люди, які люблять землю українську більше за своє життя, які прагнуть бачити нашу Державу квітучою, вільною та незалежною. Одними

із таких захисників є сім'я Тідікас. Матір Ірина Володимирівна – старший солдат-розвідник 17 танкової бригади, яка знаходиться на передовій на першій лінії з 2014 року та боронить нашу Державу. Андрій Тідікас – випускник нашого навчального закладу 2019 р., який навчався за професією “Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування ЛОМ”, по закінченню вступив до лав Збройних Сил України. Він, як і його матір та рідний дядько, який також служить у ЗСУ, готовий захищати свою Батьківщину, боронити від ворогів. Своїм прикладом вони надихають, і серце переповнюють найщиріші почуття, що ми маємо таких захисників. Ці люди гідні називатися героями. Сміливі, рішучі... Вони не бояться ворога, а йдуть до мети! Жоден із них не знає, чи повернеться він додому, до рідних, який бій стане для нього останнім...

Я вдячна Вам, захисники Вітчизни!!!
Слава Україні! Героям слава!

**Петрова Т.М., майстер
виробничого навчання**

НАШИМ ВІРНИМ УКРАЇНСЬКИМ СОЛДАТАМ

Тримайтесь, братики! Ми з вами
У цей страшний, болючий час.
Ви стали нам захисниками,
Ми молимося щиро за вас.

Вертайтесь, рідненькі, живими!
Хай янголи вас захищають,
Своїми крилами святими
Від куль ворожих закривають.

Молитва матерів країни
Стане всім ворогам стіною...
Вертайтесь, рідні, до родини,
Вертайтесь мирною порою.

Не хочемо війни страшної,
Не треба чорних нам могил,
Не треба люті нам чужої –
Нехай панує в світі мир!

Не сміють наші убивати...
Вся Україна прокляне!
Тримайтесь, дорогі солдати,
Їх Божа кара не мине!

Автор невідомий

**Слово «волонтер» останнім часом
набуло популярності. У нашій країні
воно увійшло до широкого вжитку
з 2014 року. У ті страшні часи, коли
нашій українській армії довелося
дати відсіч російському агресору,
не маючи на це ні людського,
ні матеріального, ні бойового,
ні збройного ресурсу. На початку
війни армія була розкрадена і знищена,
але на захист нашої Вітчизни
стали добровольці, а разом із ними
– всі ті люди, яким була не байдужа
доля нашої країни.**

Більшість із тих, хто гідний гордого імені «волонтер», відмовляються, щоб їх так називали. Відмовляються тому, що волонтерство - це поклик серця, це стан душі, але ні в якому разі не професія, не засіб отримання доходу.

Молода дівчина з гарним іменем Юлія ще з ранньої юності починає опікуватися дитячими будинками і дітками

з онкологічними захворюваннями. Вона витрачає багато свого часу на допомогу іншим, спить на кілька годин менше, ніж ми, першою поспішає на допомогу всім, хто її потребує і просить.

Вона особлива? Так! Бо вона ще до війни стала волонтером. Вона має велику сім'ю, в якій більшість дітей – прийомні з дитячого будинку. Вона має чоловіка, має дуже відповідальну роботу в банку, але, не покладаючи рук, допомагає іншим. Допомога дуже потрібна і важлива всім її підопічним. Особливо зараз під час карантину, коли іноземні ліки надходять до нашої країни з затримкою або зовсім не надходять.

Інша молода красуня з іменем Марія з початку війни допомагає пораненим у ВМКЦ ЦР. Весь вільний від роботи час вона проводить в шпиталі: доставляє всі необхідні ліки, речі, засоби гігієни. А ще спілкується з пораненими воїнами, а це найважче. Бо вони втомлені, їм боляче,

ВОЛОНТЕРСТВО – ПОКЛИК ДУШІ!

боляче фізично і морально. До кожного треба прислухатись, ввійти в довіру, а щоб це зробити, треба весь їхній біль пропустити через себе, відчутти його на собі.

Лікар-стоматолог, викладач медичного університету Ліна з перших днів війни допомагала на фронт такими необхідними ліками. Вдень робота, ввечері пакування ліків, вночі багато годин переписки і розмов у пошуках необхідних медичних препаратів із колегами, з вітчизняними і закордонними друзями. Потім – постійна опіка бездомними тваринами: забирає додому, виходжує, знаходить їм домівки. Підгодовує котиків на вулиці.

Кожна з цих дівчат має вибір.

Вони можуть витратити свій вільний час на себе, на свою сім'ю, на відпочинок. Вони можуть витратити власні кошти на косметику, розваги, подорожі. Вони мо-

жуть не помічати всього, що робиться навколо і жити своїм життям.

А чи можуть? – Ні!

Бо вони мають добрі серця і щире вдачу. Бо вміють жертвувати собою заради інших. Бо спроможні відчутти біль інших і за покликком серця прийти на допомогу.

Волонтери – це особливі люди! Вони роблять добрі справи не для слави, не для піару, а для того, щоб допомогти іншим. Роблять вони це як повсякденну роботу, але віддаючись на повну, в кожну справу вкладаючи шматочок своєї душі і серця.

Вмійте відчутти і розділити чужий біль. Допомагайте тим, хто потребує вашої допомоги. Будьте добрими, щирими, щедрими і світ стане кращим. Волонтер - це стан душі!

**Підготувала Шафорост Т.М.,
викладач спецдисциплін**

Наше суспільство здавна вважалося толерантним, проте звіти українських та міжнародних недержавних організацій свідчать, що останні декілька років в Україні спостерігаються негативні тенденції зростання злочинів, вчинених на ґрунті расової та національної ненависті, збільшення випадків вуличних нападів, дискримінації та проявів ксенофобських настроїв.

Найчастіше такі насилля були спрямовані проти іноземних студентів, шукачів притулку, біженців, іммігрантів, бізнесменів, туристів за релігійними, етнічними та расовими ознаками. Збільшення проявів ксенофобії та інтолерантності не є специфічним для України, бо вона є полікультурною державою - на її теренах, за даними Державного комітету України у справах національностей і релігій, проживають представники понад 130 національностей і народностей. Однак при всій багатокультурності та поліетнічності української держави, згідно з дослідженнями, є національності, до яких ставляться інтолерантно (нетерпимо) – це африканці та роми. Останні є найбільш стогнованою, соціально незахищеною етнічною групою, яка проживає в Україні. Відмічено також зростання кавказофобії, антисемітизму, русофобії, ісламофобії, мігрантофобії.

Що ж таке ксенофобія та расизм?

КСЕНОФОБІЯ ТА РАСИЗМ У НАШОМУ ЖИТТІ

Це несприйняття особою чи спільнотою чужої культури, мови, поведінки, манери спілкування, страх та ворожість до всього чужого; віра у вищість одних рас чи етносів над іншими та упередження та дискримінація, пов'язані з такими переконаннями. Підставою для расизму є політичні теорії, що ґрунтуються на поділі людей на біологічно різні групи на основі особливостей зовнішнього вигляду (як-от: колір шкіри, структура та колір волосся, риси обличчя, будова тіла тощо).

На українському просторі найбільш активними та агресивними вважаються ультраправі групи з числа так званого руху «Біла Влада-СкінхедСпектрум» (White Power – Skinhead Spectrum), українська філія світової екстремістської мережі «Кров і Честь» (Blood & Honour), воєнізована неонацистська секта «Світова Церква Творця Рутенія» (World Church of the Creator Ruthenia, WCOTC). Об'єднує їх загальна ідеологія расизму та націоналізму, яка діє на принципах установлення переваги над особами інших рас та національностей. Найбільш чисельні групи скінхедів були зафіксовані у таких містах як Київ, Дніпро, Запоріжжя, Львів тощо. Поряд із тим, в Інтернет-мережі постійно діють не менше 30 веб-сайтів неонацистського та

націоналістичного характеру (Радикальний Український Націоналізм, Сайт справжніх патріотів, Nachtigall, Blood&Honour Ukraine).

Оскільки расизм і ксенофобія базуються на неповазі до інших культур та цінностей, нетерпимості, певних забобонах, тому кращою зброєю проти цього зла є освіта та зміна людського мислення, соціальних та індивідуальних переконань та настанов. Окремим особистостям варто порозмірковувати над системами життєвих цінностей та пріоритетів, ставленням до ближнього, власною самооцінкою, навчитись оптимізму, толерантності, критичному аналізу, прислухатися до голосу власного сумління. Суспільству ж в цілому варто запропонувати нову модель прийняття та співпраці, взаємодопомоги та співдружності народів, обмін культур та цінностей (діалог культур), не бути байдужим та проявляти любов і милосердя до тих, хто поряд, та пам'ятати про головне правило: «Необхідно ставитися до інших так, як хочеш, щоб вони ставилися до тебе».

Але кожний громадянин нашої держави також має зробити все від нього залежне, щоб зупинити расизм:

- Брати активну участь у різноманітних антирасистських акціях, заходах, круглих

столах, громадських слуханнях, дебатах за участю неурядових організацій, медіа, представників уряду та громадськості;

- Розсилати антирасистські матеріали (які можна знайти, звернувшись до корисних Інтернет-ресурсів) друзям, знайомим;

- Проводити кампанії, спрямовані на підвищення громадської обізнаності та визнання важливості проблеми ксенофобії та етнічної нетерпимості в країні, а також сприяння визнанню проблеми урядом країни та правоохоронними органами;

- Бути толерантним по відношенню до представників національних меншин, біженців, мігрантів;

- Повідомлення про випадки прояву ксенофобії, расової ненависті та насильства, а також про випадки пропаганди расизму та ксенофобії;

- Проведення освітніх курсів для молоді на тему толерантності;

- Створення та розповсюдження друкованих інформаційних матеріалів, таких як буклети, брошури, підручники, листівки на тему ксенофобії (у рамках більшого проекту);

- Проведення моніторингу дій скінхедів, крайніх правих шовіністичних угруповань, інших екстремістських груп;

- Проведення на місцевому рівні соціологічних досліджень та опитувань із питань ставлення громадян до ксенофобії та расизму;

- Допомога жертвам цих злочинів.

Грибик Т.А., викладач української мови та літератури

ВІННИЦЯ

Пов'язана блакитною стрічкою,
У смарагдових паркових шатах
Ти крокуєш в майбутнє сторіччями
Моя Вінниця, місто крилате.
Акварельні світанки над Бугом,
Таємничі ходи підземелля...
Тут струною дзвеніла напруга
Історичних важливих моментів.
Богуна тут шанується слава,
Будить спогад Петлюра в задумі,
«Пливе кача...» і в нас пролунала -
Плаче вишня в скорботному сумі.
Водограями жаль розбиваєш
Гонорова, чарівна паняночко,
Ти назавжди у серце вростаєш,
З надвечір'я ідеш до світланку.

Мазуренко С.П., викладач української мови та літератури

КНИЖКИ У МОЄМУ ЖИТТІ

Книга супроводжує нас протягом усього життя. Вона вчить нас мислити, бути грамотними і освіченими, а ще - розширює наш кругозір і дає волю нашим мріям.

Книга – це найцінніший скарб суспільства. І користуватися цим скарбом ми можемо безкоштовно.

Ще в «епоху застою» в багатьох сім'ях книга була додатком до інтер'єру. Вона була даниною моді. Люди старшого покоління пам'ятають, як здавали вторинну сировину, щоб придбати книгу того чи іншого відомого автора.

Одні – читали ці омріяні книжки із захватом, інші – ставили на книжкову полицю, щоб підкреслити свою обізнаність у сферах того чи іншого літературного жанру.

Для мене книга – це друг і порадник. Я перечитала велику кількість книг, написаних як нашими авторами, так і зарубіжними письменниками.

Разом із героями різних книжок я переживала кожен подію, описану автором. Розмовляючи з людиною, я можу оцінити рівень її освіченості, який певною мірою залежить від її любові до книжок.

Зараз читати модно. Молодь, правда, читає книжки з планшетів і комп'ютерів. І надає перевагу електронним книжкам. Але ж читає!

Хочеться побажати усім: шануйте книгу, бережіть її, бо в ній велика сила, мудрість і праця багатьох людей!

Бзовська Н.П., викладач іноземної мови

НЕВМИРУЩІСТЬ СЛОВА КОБЗАРЯ

Все йде, все минає... Та залишається пам'ять, добра слава про людей, що мандрують у світі в пошуках краю землі, у пошуках істини та правди. В історії залишаються імена, які з гордістю вимовляє, пам'ятає та шанує все людство. До них належить й ім'я великого українського поета Т. Г. Шевченка. Весь свій могутній талант він присвятив служінню народові. «Історія мого життя, – писав поет, – становить частину історії моєї Батьківщини».

Шевченко – співець поневоленого народу, непокірний бунтар. Його поезія – явище унікальне й неповторне... Тарас Шевченко – геній, а своєю незмірною вагою, значенням у справі національного відродження рідного краю він – явище феноменальне, єдине, можливо, у світі!

Він і далі залишається серед нас, українців, як невмирущий геній, як проводир, що показує нам шлях у боротьбі за наші ідеали. Любити Шевченка – любити Україну, любити Україну – любити Шевченка!

У наш час нам дуже потрібне його полум'яне слово. Необхідні його внутрішня сила, правдивість, ідеали добра, рівності, його політичні переконання, краса та мелодійність його поезій, його неабияке прагнення свободи, любов до свого народу, Батьківщини, мрії про майбутнє.

Тарас Шевченко... Із цим іменем сьогодні на планеті ідентифікується Україна й українці. І хто б ти не був, де б не жив, той, хто перечитає «Кобзаря», не зможе уявити своєї долі без Шевченка.

Пізнавати Шевченка – це пізнавати історію, доходити до найостаннішого кола українського пекла, опускатися в огидні ями національного розбрату, всього того, що доводиться викорчувувати і випалювати словом Шевченка.

Пізнавати Шевченка – це мучитися, страждати від того, що нашу предковичну землю позбавили спокою. Пізнавати Шевченка – це терзатися думкою, що міг би дати такий талановитий і працьовитий народ, якби був від запровадження кириличного письма самостійним.

Пізнавати Шевченка – це працювати до сьомого поту й наблизитися до панування добра над злом, очиститися духовно й морально.

Шевченкове слово – то кришталево чисте свічадо.

Коли читаєш вірші Тараса Шевченка або чуєш, як їх читають інші, тобі одразу уявляється все, що у них описується. Як на мене, це великий талант – зуміти так передати власні враження, що читач і через багато років бачить те, що побачив ти. Ніби бачить світ очима поета...

Кузьмич Н.В., майстер виробничого навчання

ВЕСНЯНІ МОТИВИ

Розплескалося сонце квітами,
Зазирнуло у кожен сад,
Вже заграла струновітами
Пишна юнка в густих лісах.
Відігнала дрімоту холоду,
Забуяла навкруг життям,
Приголубила своїм дотиком,
Одягнула в смарагди поля,
Стрепенулась в душі пташиною,
Що із клітки прагне в політ,
Звеселила морельною піною,
Полонила собою весь світ.

В краплистій росі потягається сад,
Промінчик-пустун зазирає крізь вії,
Стрілою травичка пробила асфальт,
Теплом огортає період надії.
Розбризкала проліски в лісі весна,
Замріяно голуб голубці туркоче,
І в серці міцніє й міцніє вона -
Надія на щастя нестримно- жагуча.

У небі розцвіло кульбабка-сонце,
Метелик крильцями тріпоче-майорить,
Цікавий ранок зазира в віконце,
Бузком похитує і пахкотить.
Маленькі ніжки скочили в травичку -
Маленька жабка - прожогом в пір'я,
Ручка сховалась в жилу правичку,
Спокійно й затишно у ній.

Мазуренко С.П., викладач української мови та літератури

РІДНИЙ КРАЙ

Краю мій лелечий,
Батьківщино мила:
Сонячні діброви,
Золоті поля...
Мальви та жоржини
Цвітом вишня вкрила.
Чебрецеве щастя!
Доленько моя...
Краю мій чарівний!
Я твоя – перлина.
У любові й мирі
Хочеться зростати.
Щебетливі діти
Розправляють крила.
Доле, будь привітна.
Хай вони летять ...
Краю барвінковий:
Соняхи й калина,
Верби кучеряві,
Маки у житах...
Вишите блакиттю
Волошкове диво.
Барвами веселка
Заквітчала шлях...
Краю сонцесяйний!
Вінниччино мила!
Ти чаруєш світлом
Відданих сердець.
Шлях бува тернистий
Та любові сила
Хай зоріє світом
Як велів творець.

Краю мій барвистий...
Стоголосся долі ...
Розвіває вітер
Стомлену блакить.
Половіє жито...
Батьківські тополі
Обіймають душу
В небі ключ летить...
Краю легендарний
Оксамит Поділля!
Житиме віками
Пращурів твоїх.
Героїчний подвиг,
Величі сузир'я!
Сяє над шляхами
Світла оберіг!
Краю мій могутній –
Віковічні храми,
Багрецеві парки
Пам'ять бережуть.
Липи медоносні,
В розквіті каштанів...
Величаві арки –
Доле, в добру путь!
Розквітай мій краю!
Мальовниче диво!
Світ перлин Поділля
Хай чарує вік!
Волелюбний краю,
Гідності мірило!
Всі твої чесноти
Хай зорять повік.

Січкоріз Н.П., завідувача бібліотекою

ЗНАЙОММОСЯ, НОВІ ОБЛИЧЧЯ!

Непійко Віталій Васильович

Народився в південній частині Одеської області у смт. Тарутине влітку 1973 у сім'ї службовців. Дитинство і шкільні роки провів у військовому містечку в селі Веселий Кут (історична назва – Париж) Арцизьського району Одеської області.

Активно залучався до шкільного життя, займався в секції вільної боротьби, закінчив музичну школу за класом фортепіано, у старших класах працював у філії райпобуткомбінату помічником швеця.

Після школи вступив на навчання до Вінницького політехнічного інституту,

який закінчив за спеціальністю «інженер-механік». Відслужив строкову службу у ЗС України та працював у Вінницькому обласному центрі перенавчання незайнятого населення Державної служби зайнятості. За направленням трудового колективу прийшов на службу до органів внутрішніх справ України. Проходив службу в підрозділах міліції м. Вінниці та обласному управлінні. Здобув другу вищу юридичну освіту. Майже 12 років служби віддав Вінницькому вищому професійному училищу ДСО при МВС України, де атестувався як «викладач вищої категорії». Після виходу на пенсію приділив увагу творчості у літературі.

Сьогодні застосовує свої професійні знання, працюючи у пенітенціарній системі.

РОЗЩЕПЛЕННЯ. СПОГАДИ
Шанувальникам легкого букету пригодницько-детективного фентезі з присмаком шахматної партії для початківця, коли є потенційний шанс «зробити інший хід».

Більшість способів пізнання навколишнього світу, які застосовує людина, є вдосконаленою формою найлегшого – через руйнацію того, що цікавить. Зупинити «наукового фаната», що наполегливо втілює у життя Теорію розщеплення, може виключно особисте зіткнення з фатальними наслідками «власної праці на благо ...».

Продовження стор. 15

Закінчився навчальний рік, виникає необхідність підбити підсумки роботи колективу, оцінити діяльність директора протягом 2019–2020 н. р. відповідно до Положення про порядок звітування керівників професійно-технічних навчальних закладів про свою діяльність перед педагогічним колективом та громадськістю. Вашу увагу хочу зосередити на виконанні основних обов'язків: управління освітнім процесом та матеріально-господарською діяльністю на основі виконання функцій – планування, організації, координації, контролю, регулювання, обліку, аналізу.

У своїй діяльності протягом звітного періоду я керувався Статутом училища, Правилами внутрішнього трудового розпорядку, посадовими обов'язками директора ПТНЗ, законодавством України, іншими нормативними актами, що регламентують роботу керівника ПТНЗ.

Як відомо, заклад освіти протягом 2019-2020 н. р. здійснював підготовку робітничих кадрів за п'ятьма інтегрованими та трьома широкопрофільними (укрупненими) професіями, готував молодших спеціалістів за спеціальністю «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність» для підприємств регіону.

Контингент. Контингент ВМВПУ на 01.09.2019 р. складав 807 здобувачів освіти, з них на I курс було зараховано 338 здобувачів. Середня наповнюваність у групах складала 26,9. На II ступені (професійна підготовка) навчалось 757 здобувачів освіти (навчання за державним замовленням – 750 здобувачів, на контрактній основі – 7 здобувачів), на III ступені (рівень «молодшого спеціаліста») – 50 здобувачів.

Співпрацюємо з місцевою службою зайнятості уже більше 26 років. Протягом 2019-2020 навчального року на базі училища пройшли курсову підготовку групи центру зайнятості – 20 чол., що на 62% менше порівняно з минулим роком, індивідуальну курсову підготовку 133 чол: індивідуальне навчання – 40, допрофільне – 27 здобувачів, ІТ-школяр – 66 здобувачів; профільне навчання – 121 здобувач.

Важливим питанням є збереження контингенту.

Протягом 2019-2020 навчального року з

училища було відраховано 30 здобувачів, з них:

- III курс – 4
- II курс – 13
- I курс – 13.

Саме життя сьогодні підтверджує необхідність нам усім переорієнтуватися, змінюватися, навчатись. Поверхова діяльність приречена на неуспіх. Необхідно переглянути систему навчання та вдосконалення педагогічної майстерності.

У цьому році заклад освіти закінчили 289 випускників, з яких одержали диплом із відзнакою 17 учнів, що становить 6 % від загальної кількості, це на 2% менше порівняно з минулим навчальним роком, 1 срібна медаль, 2017-2018 н. р. – 31 диплом із відзнакою, 2018-2019 н. р. – 17 дипломів із відзнакою.

Досить важливим питанням є працевлаштування випускників. У лютому був проведений випуск учнів груп № 48, 11, а у червні – 10 груп. Станом на сьогодні питання працевлаштування літнього випуску залишається відкритим, адже визначились лише 53 %. Працевлаштування учнів зимового випуску становить: гр. № 11 – 88,5%, гр. № 48 – 91,2%.

Соціальне партнерство сьогодні є необхідним для вирішення нагальних питань працевлаштування та проходження виробничої практики на оплачуваних робочих місцях.

Протягом 2019-2020 н. р. велика увага приділялась виконанню плану виробничої діяльності. Заключили договори з підприємствами. Основні роботодавці: ТОВ «ГРІН КУЛ», Вінницький регіональний центр оцінювання якості знань освіти, Хлібконцернпром, ФОП «Музіванов», ВКП «Інтер-Агро», ресторан «Шахерезада», завод продтоварів «Солодка мрія», УДППЗ Укрпошта, Сільпо, Українські товари, Варшава, Україночка і т. д.

За 1-ше півріччя 2020 року станом на 01.06.2020 виконано всього плану виробничої діяльності на суму 324 073 грн. Дохід від виробничої практики 299 239 грн, бланкова продукція – 24 834 грн.

Профорієнтація. З метою поліпшення якісного складу здобувачів освіти педагогічний колектив щорічно проводить профорієнтаційну роботу серед учнівської молоді.

З метою якісного набору абітурієнтів в 2019-2020 н. р. було проведено:

- 29 жовтня на базі училища громадською організацією «Освітній простір 2.0» за підтримки міської ради був проведений черговий традиційний захід - освітній проект «Fly-up: плевнений старт молоді». Здобувачі освіти ЗОШ були залучені до воркшопів, які проходили у двох напрямках: економічному і інформаційно-технічному.

- розміщено інформацію на зовнішньому сайті закладу освіти, в тому числі у випусках «Молодіжний вісник»;

- ознайомлення здобувачів освіти загальноосвітніх шкіл з професіями училища в рамках організації профільного, допрофільного навчання, курсів «ІТ-школяр»;

- презентація буклетів та інших

матеріалів про освітній заклад слухачам курсової підготовки ЦЗ, курсів підвищення кваліфікації, що проходять на базі училища;

- проводились виїзди агітбригади училища до шкіл Вінницької області (охоплено більше 1500 учнів);

- педагогічними працівниками проводилась агітаційна робота в школах м. Вінниці;

- розміщення реклами в громадському транспорті, соціальних мережах Instagram, Facebook;

- проводились дні відкритих дверей.

Педагогічні працівники. Всього в закладі освіти працює 146 працівників, з них 7 сумісників; 5 декретчиків; 30 працівників господарської частини. Освітній процес в училищі забезпечують 96 педагогічних працівників, з них 46 – викладачів (3 сумісники), 33 – майстра виробничого навчання, 4 вихователі, психолог, соціальний педагог, 3 заступники директора, 2 методиста, 1 старший майстер.

Аналізуючи стан викладання у 2019-2020 н.р., слід відзначити високий методичний рівень проведення відкритих уроків викладачів Бури О.М., Гавриш Н.Л., Грибик Т.А., Гладкої Л.І., Бондарчук М.В., Капітанчук В.О., Кирильчук М.Л., Козачок А.В., Петрової В.О.; майстрів в/н Пугач І.О., Прядун В.С., Педоренко А.М., Андрущенко Л.С., Войцешук А.Г., Березюк Л.В., Олійник Л.М., їх уроки свідчать про високу педагогічну майстерність. Вони хочуть ділитися власними напрацюваннями, власним досвідом роботи, внаслідок чого рівень навчальних досягнень учнів оцінюється хорошими показниками.

Зростанню рівня педагогічної майстерності сприяла система атестації педагогічних кадрів, яка активізувала творчу діяльність, стимулювала неперервну фахову та загально-методичну освіту педагогів, підвищила їх персональну відповідальність за результати навчання й виховання учнів.

У вересні поточного навчального року було нагороджено училищною педагогічною премією Ластівку І.В. – I премією (2500 грн.), Петрову В.О. – II премією (2000 грн.).

Кожен навчальний рік – це сходинка у подальшому розвитку, нові проблеми, які необхідно розв'язувати. А щоб ця сходинка була інноваційною та результативною, необхідно об'єктивно проаналізувати попередній досвід. Безумовно, у досвіді нашого колективу є багато здобутків та досягнень.

Наші досягнення у 2019-2020 н. р. на міжнародному, всеукраїнському та обласному рівнях:

1. Взяти участь у конкурсі Грантів обласної ради та обласної державної адміністрації з проектом «Лабораторія мережевої та інформаційної безпеки навчально-практичного центру сучасних ІТ технологій ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ». Викладачі Мельничук Л.В., Чорба Т.О., Коношевич Т.В.

2. На XI Міжнародній виставці «Інноватика в сучасній освіті» та X Міжнародній виставці освіти за кордоном «World Edu» заклад освіти удостоєний

почесного звання «ЛІДЕР ІННОВАЦІЙ В ОСВІТІ».

3. Міжнародний конкурс знавців української мови імені П. Яцика. III етап (обласний) Гаврилюк А. (гр. №6) Диплом III ступеня, (викладач Ластівка І.В.)

4. Всеукраїнський онлайн-конкурс «Слово до слова» (викладач Ластівка І.В.): Диплом I ступеня-5 учнів, Диплом II ступеня- 6 учнів, Диплом III ступеня- 6 учнів.

5. Всеукраїнська україномовна інтернет-олімпіада «Всеосвіта» (викл. Ластівка І.В.) – дипломи I-II ступенів.

6. Всеукраїнська гра «Соняшник» (викл. Яричук Н. В., Ластівка І.В.) 3 Диплома III ступеня Всеукраїнського рівня, 4 Диплома I ступеня регіонального рівня, 1 Диплом II ступеня регіонального рівня, 1 Диплом III ступеня регіонального рівня, 20 Сертифікатів учасника).

7. Всеукраїнська онлайн-олімпіада з інформатики НА УРОК, Осінь 2019 (Мельничук Л.В., Бура О.М., Чорба Т.О.): Диплом 1 ступеня: Мінзов Д., Джижула Т. (група 10), Лещенко М. (група 46); Диплом 2 ступеня: Голомисюк В., Студілко Н. (група 10), Барабаш Б. (група 11), Кіт Б. (група 46); Диплом 3 ступеня: Снідевич Д. (група 10), Горобчук А., Магдалюк Н. (група 11), Фіглярський І. (група 7).

8. Всеукраїнська онлайн-олімпіада з інформатики НА УРОК, Зима 2020 (Бура О.М., Чорба Т.О.): Диплом 2 ступеня: Молоченко І., Сидоренко А., Іванов Б., Походчий В., Барабаш Б., (група 11) Лупар А. (група 46); Диплом 3 ступеня: Лещенко М., Кіт Б. (група 46), Шамін Ю. (група 4).

9. Міжнародний конкурс з інформатики та комп'ютерної вправності «Бобер». Результат: Відмінний (I ст) – 5 учнів, Добрий (II ст.) – 2 учні, Успішний (III ст.) – 8 учнів. Координатор Чорба Т.О.

10. Кіберспорт: Гра Dota 2, команда дійшла до півфіналу. Гра CS:GO, команда зіграла у 1/32. Координатор Бура О.М.

11. XVII Міжнародний конкурс із Web-дизайну та комп'ютерної графіки серед студентів та учнів. Результат: у номінації «2D-векторна графіка» Шаталов Роман (7 група) – 1 місце; у номінації «3D-графіка» Петренко Володимир (7 група) – 1 місце, Костіков Савелій (10 група) – 3 місце. Координатор Мельничук Л.В.

12. Всеукраїнський конкурс Italent 6 сезон. Результат: Номінація «2D-графіка»: Олійник Валерія (6 група) – 13 місце, Вінокурова Світлана (6 група) – 25 місце. Координатор Мельничук Л.В.

13. Всеукраїнська краєзнавча експедиція учнівської молоді „Моя Батьківщина – Україна”: Салімова Анастасія, гр. 2 (2 місце). Викладач Догвань І.І.

14. Ерудит-гра «Фінансові перегони», 1 місце

Досягнення в спорті 2019-2020 н. р.

У рамках обласної Спартакіади ПТНЗ: В обласній Спартакіаді виступили команди з настільного тенісу – юнаки – V місце (з 24 команд). Також збірна команди з шахів – дівчата посіли VI місце (з 20 команд). Збірна команда юнаків з футзалу (відповідальний викладач Р.В.Моргун) виступаючи в зональних змаганнях Спартакіади, посіла I місце.

Збірна команда юнаків із волейболу посіла VII місце. Збірна дівчат зі стрітболу – IV місце. У Всеукраїнській спартакіаді серед ПТНЗ (футзал) юнаки посіли VI місце.

- У рамках змагань «Студентська ліга-2019» з футболу юнаки посіли I місце.

- Згідно з офіційними запрошеннями наші збірні команди з настільного тенісу, футболу та «Козацького гарту» брали участь у таких змаганнях, як:

- Збірна з футболу серед юнаків – виборола перехідний кубок у традиційному турнірі пам'яті В. Степаненка у м. Жмеринка (тренер Моргун Р.В.)

- Збірна з «Козацького гарту» – брала участь у загальноміському заході «Козацькі розваги» – IV місце (тренер Петелько В.В.)

- Збірна з настільного тенісу – брала участь у загальноміському «Весняному турнірі», посіли III місце (тренер Миронюк Б.В.)

- Учні - вихованці гуртка з боксу брали участь у чемпіонаті області з боксу, де посіли призові місця (тренер Джога В.І.).

За кошти гранту придбали лабораторне вимірювальне обладнання для кабінету фізики та електротехніки, акумуляторну батарею для сонячної станції. Все обладнання встановлено та використовується для забезпечення освітнього процесу.

Забезпечили належне проведення **обласної олімпіади з Інформаційних технологій**. Для цього підготували 160 ПК.

Постійно ведеться робота в системі **ЄДБЕО**. Здійснили замовлення та підготовку до друку документів про освіту випускникам та слухачам училища.

Виховна робота. Виховна робота у 2019-2020 навчальному році була направлена на створення сприятливих умов для всебічного розвитку дітей на кожному з вікових етапів, на адаптацію в учнівському колективі, на формування демократичного світогляду та ціннісних орієнтирів, на засвоєння морально-етичних норм поведінки, на формування усвідомленого вибору здорового способу життя, на осмислення самовизначення у вибраній професії, на пропаганду духовних надбань українського народу, на виховання любові до рідної землі, на формування правової культури, негативного ставлення до протиправних діянь, на розвиток учнівського самоврядування.

Протягом навчального року проводились засідання, присвячені організаційним питанням, учнівському самоврядуванню, попередженню суїцидальної поведінки тощо. Проте акцент було здійснено на формуванні учнівських активів, лідерських якостей та вдосконалення роботи старостату. Поряд із тим рядом педагогічних працівників було проведено відкриті виховні години.

Питання виховання учнівської молоді систематично розглядалось та обговорювалось на засіданнях педагогічних, методичних рад, нарадах класних керівників, майстрів виробничого навчання та вихователів.

З метою змістовного проведення роботи з правового виховання в навчальному закладі діє Штаб з профілактики правопорушень. Згідно з планом роботи, Штабом координується робота класних керівників та майстрів з профілактики правопорушень серед учнів, узгоджується спільна робота з соціальними службами, організовується проведення лекцій, бесід, зустрічей з працівниками правоохоронних органів з метою попередження правопорушень серед учнів, семінарів для класних керівників щодо правових аспектів профілактики правопорушень серед неповнолітніх.

Рішенням членів Штабу дога-

ну оголосили 15 учням; попередження отримали 24 учні. Поставлений на внутрішньоучилищний облік 1 учень за скоєння правопорушення та 34 учні віднесені до категорії учнів «з проблемною поведінкою».

Значна увага приділяється правовій освіті батьків. Основними формами роботи з батьками є загальноучилищні та групові батьківські збори, батьківський всеобуч.

З метою виховання поваги до Конституції України, Законів України, державної символіки працівниками бібліотеки систематично проводяться бібліотечні уроки.

Спільно з майстрами виробничого навчання, вихователями і бібліотечним активом проводяться виховні години, диспути та бесіди про відомих державних діячів, законність і правопорядок: «Державотворчий процес. Персоналії», «Вони творили історію України», «Рівність перед законом», «Права дітей у літературних творах», «Правовий всеобуч» та «Твої права і обов'язки» та інші.

Гуртожиток

На 01.09.2019 р. до гуртожитку було поселено 279 учнів, із них:

- діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування – 10 чол.;

- діти учасників бойових дій в районі проведення АТО – 5 чол.;

- з числа дітей, які зареєстровані, як внутрішньо переміщені особи – 1 чол.;

- з числа малозабезпечених – 5 чол.

- з числа дітей-інвалідів – 6 чол.;

- студенти Донецького національного університету – 4 чол.

У порівнянні з 2018-2019 н. р. на 11 людей менше, але зі зменшенням кількості проживаючих кількість проблем в гуртожитку не зменшується.

Для здобувачів освіти, що проживають в гуртожитку, працює «Клуб вихідного дня» по суботах і неділях учням надається можливість удосконалити свої вміння з ігрових видів спорту та ЗФП, яку вони не завжди використовують.

Особлива увага приділяється здобувачам освіти з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, та учням з особливими потребами.

У 2019 – 2020 н. р. на базі училища навчалися 22 здобувачі з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування. Систематично відбувався соціальний супровід, проводились акти обстеження житлово-побутових умов проживання. Діти мали змогу безкоштовно харчуватися в їдальні училища, за необхідності були забезпечені гуртожитком, фінансовою допомогою на придбання навчальної літератури, одягу та м'якого інвентарю. Щомісячно зазначена категорія здобувачів освіти отримували компенсацію продуктами харчування та коштами. 6 випускників 2019-2020 н. р. цієї категорії попередньо працевлаштовані на підприємствах міста та області. Перехідний контингент серед дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування складає 16 чоловік.

Харчування. Важливим аспектом збереження здоров'я учнів є створення умов для раціонального харчування здобувачів освіти.

Протягом року в училищі щоденно харчувалося в середньому 147 здобувачів. З них 22 здобувача з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування. Частина дітей харчується за рахунок бюджетних коштів і частина - за власний рахунок.

Також в училищі працював буфет.

Фінансово-господарська діяльність

Фінансування навчального закладу здійснюється за рахунок державного бюджету; юридичних та фізичних осіб; центрів зайнятості; спонсорських надходжень.

I. За період з 01.09.2019 р. по 01.06.2020 р. на баланс училища з бюджету надійшло коштів у сумі 18 239 856 тис. грн., які використано: 1. На заробітну плату -10 898 810 грн., 2. На рахування на зарплату – 2 534 240 грн., 3. Стипендія учням – 2 494 390 грн., 4. Харчування учнів – 218 635 грн., 5. Медикаменти - 7000 грн., 6. Окремі заходи по реалізації державних програм – 4 334 грн.: Теплопостачання – 1 020 098 грн.; водопостачання та водовідведення – 56 103 грн., Електроенергія – 134 548 грн., Інші виплати учням – 355 001 грн., 7. Відрядження – 1 576 грн., 8. Оплата за послуги – 382 210 грн., 9. Придбання матеріалів – 3 364 грн.

II. Надійшло коштів на **спецрахунок** у сумі 850 933 грн., а саме: 1. Індивідуальне навчання – 104 597 грн., 2. Навчання незайнятого населення – 38 774 грн., 3. За практику учнів – 376 517 грн., 4. За навчання – 200 274 грн., 5. Оренда – 5 584 грн.

III. Загальна сума на **спецрахунок**: 2017-2018 н. р. – 759 414 грн., 2018-2019 – 756 281 грн., 2019-2020 – 850 933 грн.

II. Використано кошти: у сумі 777 012 грн., а саме: 1. Заробітна плата та відрахування із зарплати – 583 603 грн., із зарплати виплати по центру зайнятості – 38 774 грн., індивідуальне навчання – 98 955 грн., 2. Інші поточні виплати – 55 680 грн., 3. Оплата комунальних та інших послуг – 49 477 грн., 4. Харчування – 84 623 грн., 5. Відрядження – 7 923 грн., 6. Придбання обладнання довгострокового користування – 53 593 грн., 7. Окремі заходи по реалізації державних (регіональних) програм, не внесені до заходів розвитку – 4 190 грн.

IV. Надійшло коштів від **піклувальної ради**: 1 027 776 грн., а саме: 1. Закупка матеріалів – 450 718 грн., 2. Придбання обладнання – 491 933 грн., 3. Матеріальна допомога учням – 12 085 грн., 4. Інші поточні виплати за послуги – 4 723 грн., 5. Харчування – 62 933 грн.

Профспілкова організація. Завжди педагогічні працівники в Україні шанувались як кращі представники суспільства, носії світла знань, як соціально активна верства, спрямована на прогресивні перетворення.

02 жовтня 2019 року в нашому освітньому закладі відбулися звітно-виборні збори за 2014-2019 роки, де розглядалося питання обрання голови профспілкової організації, новий склад профкому. За підсумками голосів членів профспілки, головою ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» обрана Захарчук Лариса Миколаївна та 12 членів профкому.

Упродовж навчального року спільно з адміністрацією вирішувались, розроблялись та затверджувались чимало питань: преміювання працівників, надання одноразової грошової премії, графік відпусток, надавалася матеріальна допомога членам профспілкової організації.

Розроблялись та впроваджувались в дію заходи щодо поліпшення безпечних та здорових умов праці. Організовувались благодійні акції та ярмарки на підтримку малозабезпечених учнів. Брали активну участь у співпраці з Обласною організацією профспілки.

Учнівські роки - один із найкращих періодів у житті людини. Саме під час навчання кожен стає по-справжньому дорослою людиною, приймає рішення, вирішує власні проблеми. І значна частина цих проблем - є суто учнівськими,

внутрішніми проблемами в училищі.

Первинна профспілкова організація здобувачів освіти ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» – це громадська організація здобувачів освіти училища, метою якої є представництво, здійснення та захист учбових, соціально-економічних прав та інтересів своїх членів.

Учнівський профком проводить роботу, спрямовану на покращення соціально-побутових умов учнів, оздоровлення, підтримку малозабезпечених, учнів-сиріт та відстоювання спільних інтересів.

Спільно з адміністрацією учнівський профком опікується здобувачами освіти із вищезазначених соціально незахищених категорій населення.

Крім робочих питань профспілковим комітетом була надана матеріальна допомога в святкуванні 75-річчя закладу освіти, привітання наших ветеранів, святкування Новорічного свята для працівників та новорічне свято для дітей працівників училища. Придбано новорічні подарунки для членів профспілки та їхніх дітей на суму 18 978 грн., також були придбані новорічні подарунки для дітей-сиріт, у кількості 25 штук. Було надано матеріальну допомогу та відзначення ювілярів-членів профспілки за 2019-2020 н.р., яка склала: 18 280 грн, членам учнівської профспілки: 8 640 грн, закупувались квитки здобувачам освіти гр. 48 до кінотеатру та театру імені М. Садовського.

Матеріально-технічна база училища

Упродовж 2019-2020 навчального року були проведені ремонтні роботи на загальну суму **159 тис. 222 грн.**

У порівнянні за роками: 2017-2018 н. р. – 183 500 грн., 2018-2019 н. р. – 235 502 грн., 2019-2020 н. р. – 159 222 грн.

Пріоритетні завдання на 2020-2021 навчальний рік

1. Створити навчально-практичний центр з професії «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення»

2. Провести ремонт першого поверху гуртожитку.

3. Створити умови для проведення підготовки кваліфікованих робітників за професією «Механік з ремонту холодильного обладнання» відповідно до стандарту.

4. Відремонтувати кабінет теоретичного навчання.

5. Продовжити вдосконалення матеріально-технічної бази.

6. Приділити особливу увагу питанням ОП, БЖД.

7. Розробити радикальні заходи щодо економії матеріально-технічних та енергетичних ресурсів та забезпечити їх виконання.

8. Якісно підготувати нормативну довідку та усі матеріали для складання кошторису на 2021 рік.

9. Особливу увагу приділити роботі з кадрами.

10. Максимально забезпечити участь працівників та учнів у обласних, всеукраїнських та міжнародних конкурсах.

11. Розвивати та конкретизувати роботу із соціальними партнерами.

12. Організувати дієву систему вдосконалення професійної та методичної майстерності педагогічних працівників.

13. Проліцензувати дві спеціальності з освітнім рівнем «Молодший бакалавр» (фахова передвища освіта).

14. Активізувати наукову, дослідну, пошукову роботу із залученням здобувачів освіти.

Звіт директора у повному обсязі можна прочитати на веб-сайті навчального закладу

ПРИЄМНІ СПОГАДИ ПРО СПОРТИВНЕ ЖИТТЯ 2020

Наш спорт на паузі – вмикаймо перемотку!

Коронавірус змушує все більше і більше людей по всьому світу самоізолюватися. Майже всі галузі активної людської діяльності за-вертали, пригальмувалися, ну а спортивна галузь тим більше.

Перенесли на невизначений термін чи зовсім скасували майже усі спортивні змагання. Ви тільки уявіть, скільки спортсменів щоденно наполегливо тренувалися, скільки витрачено зусиль, часу. У них була мета, вони готувалися до стартів, до перемог, але сьогодні весь світ вчиться жити в абсолютно нових умовах, де спорт став на своєрідну паузу. Немає змагань, але тренувальний процес ні в якому разі не зупинився, він просто змінив форму і почав вимагати від спортсменів ще більшої самодисципліни.

Дуже хотілося б, щоб і наші талановиті спортсмени не полишали тренувань, а постійно вдосконалювали свою спортивну форму. Адже наші головні перемоги ще попереду. А поки що, відмотаймо час трішки назад, і згадаймо наші цьогорічні перемоги, спогади про які бальзамом лягають на раниму, спортивну душу.

Хоча наша обласна Спартакіада і не завершилася, але ми встигли взяти участь у більшій частині видів її програми. У попередніх номерах газети вже описувались змагання з «Козацької наснаги 2019», шахів, настільного тенісу, футзалу. Є що

згадати. Є й успіхи, є й прикрі поразки все, як у житті. Але сьогодні я хочу описати спортивну баталію, ще не висвітлену в нашій газеті. Фінальні змагання з волейболу серед юнаків обласної Спартакіади ПТНЗ. Змагання проходили в кінці лютого на базі Вінницького ВПУ №7. Цікаву гру та напружену боротьбу демонстрували наші юнаки-волейболісти. Кажуть, у волейболі головне – команда. Саме це зрозуміли всі, хто був там.

Неможливо описати простими словами той шквал емоцій, який вирував у той момент. Ціною максимальних зусиль, майстерності, міцними нервами,

почерговими перемогами у партіях наші волейболісти стали найкращими і заслужено посіли І місце.

Перша гра з командою «Жмеренського ВПУ» видалася не з легких. Команда йшла очко в очко, але досвід таки був на нашому боці. Вирвавши перемогу у першій партії, наші волейболісти уже впевнено перемогли у другій. Друга гра з місцевою командою ВПУ №7 для нас була вирішальною.

Члени нашої команди грали не тільки проти дуже сильного суперника, але й проти повного залу місцевих вболівальників. Кожний розіграш м'яча

був цікавим та захоплюючим, команди за-пекло змагалися за кожне очко. До кінця гри зберігалася інтрига, особливо напружено проходила третя вирішальна партія. Ціною неймовірних зусиль ми все ж таки перемогли. То була найкраща гра, можливо, за останні 10 років. Наші волейболісти практично не помилялися. Усі були на своїх місцях. Капітан команди Жиляк Олег (учень групи №20) був, напевно, найкращим гравцем турніру. Він обігрував усіх опонентів біля сітки, потужно атакував і вирішальні подачі були також за нашим капітаном. Дивлячись на гарну гру Олега, хлопці і самі грали, як ніколи. Сильні удари Мисечка Вадима (учня групи №4) та Смірнова Олександра (учня групи №45) додавали нашій команді все більше очок і впевненості. Гра біля сітки Бойченка Олега (учня групи №39) та Дідуха Олександра (учня групи №20) вирізнялася майстерністю і злагодженістю. А Барановський Влад (учень групи №2) і Сисак Дмитро (учень групи №4) своєю грою перевершили самих себе. У них виходило навіть те, що не виходило на тренуваннях. Свою гру у той день хлопці запам'ятають на все життя. Спогади про неї будуть зігрівати і радувати завжди.

Життя не стоїть на місці і карантин - це зовсім не обмеження, а привід навчитися чомусь новому, присвятити час сім'ї і, можливо, відкрити в собі нові таланти.

Петелько В.В.,
керівник фізичної культури

СТРІТБОЛ АБО ВУЛИЧНИЙ БАСКЕТБОЛ

Стрітбол — спортивна команда на гра з м'ячем, з'явилася у США в 1950-х роках у бідних міських кварталах. Від звичайного баскетболу відрізняється кількістю гравців — їх 3, і зоною гри у половину баскетбольного ігрового поля. Стрітбол походить від баскетболу.

Кількість гравців команди може змінюватись. Зазвичай в командах по 3 гравці (класичний стрітбол).

Якщо бути точним, то вуличний баскетбол називається стрітболом, який часто нагадує мистецтво, розвагу і шоу на відкритому баскетбольному майданчику. У новій субкультурі люблять проявляти фантазію і уяву, проводити час весело і демонструвати високий рівень баскетбольного майстерності.

Свобода, фантазія і веселощі – ось що об'єднує вуличний баскетбол. Стрітбол - це спорт без чітко визначених правил, але його курс заснований на положеннях звичайного баскетболу.

У вуличний баскетбол, як правило, грають на свіжому повітрі на будь-якому асфальтованому майданчику. Іноді грають і на інших поверхнях, а в погану по-

году і в залі, що дає більшу свободу баскетболістам.

Часто баскетбольні матчі в стрітболі граються на одному кошику з меншою кількістю гравців у команді. Змагатися можуть навіть два баскетболіста 1 на 1, але більшість команд об'єднують кілька гравців, що значно розширює ресурсні можливості розіграваних комбінацій.

У стрітболі закриваються очі на багато помилок і фоли традиційного баскетболу, можливо, через це він і набирає велику популярність. Все це зроблено для того, щоб оживити саму гру і посилити радість кожної хвилини, проведеної на баскетбольному майданчику.

Вуличний баскетбол – це спорт, де потрібно бути не тільки сильним, але і вельми технічним гравцем з великим уявою і бажанням перевершити опонента. Баскетбол на вулиці дуже люблять і вболівальники.

Стрітбол є надзвичайно популярним в Америці, але і в Європі він приваблює все більше прихильників. Це ще одна складова активного відпочинку на лоні природи для дітей та молоді.

Вуличний баскетбол - це фундамент і

місце розвитку багатьох баскетбольних талантів, які продовжують свою кар'єру в професійних лігах. Баскетбол на вулиці - це відмінна можливість легко знайти хороших друзів за інтересами та отримати визнання в улюбленій галузі спорту.

Завдяки зростаючому числу організованих турнірів, стрітбол набуває популярності.

26 лютого 2020 року відбулися змагання зі стрітболу серед дівчат за програмою обласної Спартакіади закладів професійної освіти. Змагання проходили на базі Вінницького ВПУ сфери послуг, у змаганнях взяли участь 10 команд. За положенням змагань команди були поділені на дві групи по 5 команд. Команда нашого навчального закладу у групових змаганнях посіла 2 друге місце, залишивши позаду ВПУ №11, ВХПТУ №5 та ДНЗ «Браїлівський професійний ліцей», поступившись ВПУ № 42 м. Погребище.

Таким чином, ми грали у фінальних іграх за 3-місце з командою ВПУ №7. З перших хвилин гри дівчата взяли під контроль м'яч, продемонструвавши непогану взаємодію між гравцями, але в цій грі нас підвела влучність. На превеликий жаль,

ми поступилися, здобувши у загальному підсумку 4-місце. Я вважаю, що це доволі гарний результат, адже дівчата покращили результат минулого року!

Склад команди: капітан команди Ганна Смерчинська, група №16; Галина Новицька, група 25; Юлія Сисак, група №16; Юлію Приходько, група №5.

Ми дякуємо нашим дівчатам за те, що вони під час змагань викладались на всі 100%, демонструючи гарний баскетбол. Ви – наша гордість! Не зупиняйтесь на досягнутому, тренуйтеся і перемагайте!

Моргун Р.В.,
викладач фізичної культури

ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА В УМОВАХ КАРАНТИНУ

Сьогодні ми опинилися в ситуації, коли не можемо відвідувати спортивні секції, гуртки і просто уроки фізкультури, та не забуваймо, що фізична активність необхідна всім: і дорослим, і малим для підтримки спортивної форми і просто для здоров'я.

Фізичні вправи прискорюють обмінні процеси, підтримують тіло в стрункій і пружній формі. Тож, які вправи можна виконувати просто у себе в кімнаті? Звичайно, спочатку розминка. Обов'язково треба розігріти м'язи. Це можуть бути звичайні вправи: повороти голови, розведення рук в сторони, нахили, випади. Після розминки можна при-

ступати до основних вправ: віджимання від підлоги або стіни, присідання, піднімання тулуба в сид (прес), вправа «Планка», біг на місці. Вправи краще виконувати серіями, починаючи з 10-ти раз. Поступово збільшувати навантаження і додавати інші вправи.

В умовах карантину у нас з'явилося більше часу, так чому не використати його з користю і не приділити час саме для себе, свого вдосконалення. Бажаю всім здоров'я!

Петелько О.К., викладач фізичної культури

Продовження. Початок стор. 11

РОЗЩЕПЛЕННЯ. СПОГАДИ

Видатний і талановитий науковець, який здобув світове визнання, переконливий і прагматичний матеріаліст, зустрівся з непримиримими опонентами, що не полишають його власними спогадами. Вони прориваються у буденні справи та змушують Сергія ще раз пережити доленосні епізоди, у які зроблений моральний вибір змінював напрям його життя.

Кульмінація протистояння розгорнеться на відпочинку у Карпатах, де на терези чергового морального вибору буде покладено не тільки власне життя професора, а й сім'ї, друга ...

Для тих, хто готовий візнавати себе у житті головного героя, переосмислювати власні помилки, а зміни сприймає як шанс для вдосконалення.

Розщеплення. Спогади

Він переконливо і спокійно завершував доповідь по дисертації. Фізичні викладки та математичні обрахунки щільними ланками зміцнювали один одного. Вони послідовно доводили обґрунтованість озвученого, але присутні не наважувались повірити у збудовану містичну конструкцію. Стомленим важкою працею мозок на «автоматі» продовжував з годинниковою точністю розкривати здобуті таємниці.

Відчуття внутрішньої пустоти зростало з кожним вимовленим словом, як і байдужість до результату наполегливої, а насправді – каторжної, кількарічної праці.

Десь всередині, у глибині, зачався невідомий смуток. Він заважав. Але, на такі дрібниці не було часу ні зараз, ні десять років назад ... ніколи. І щоразу, як тільки внутрішнє подразнення намагалося нагадати про себе, воно заганялось кудись іще глибше у внутрішню темряву жорстким вольовим зусиллям і концентрацією на роботі. Ставало легше на якийсь час.

Недоречним, але не критичним, було його зростання саме зараз. Раптом, тінню далекого відлуння повз внутрішній контроль прорвалось, пролетіло і згасло тривогне: «Щось не так!...».

У черговий раз зав'язалась коротка дискусія і турботи внутрішнього світу піддатливо відступили. Опоненти аж надто прискіпливо і в'їдливо «пройшлись» по черговій частині роботи, хоча він це прогнозував. Власні та закордонні експерименти у найкращих лабораторіях із системним результатом звели нанівець і відкинули їх аргументацію. Можливість творення з фізичної пустоти матеріального світу «виривала з корінням» усталені уявлення.

«Наче солдат, який уміло пройшов війну і вдало оминав смертельні пастки ... Ні, не оминув ... Повезло ...» – тотальний самоконтроль і самоочищення від всього ненаукового виявило та обурило простоті, що проскочила у шпаринку. «Знову це недолуге слово «повезло» ... Лише наукові терміни, лише вони ... Я майже професор» - розірвана у часі думка пунктиром прожила своє життя. Він прослідкував за внутрішніми відчуттями при слові «професор» – жодного. Безбарвність внутрішнього світу давно стала звичною буденністю. ... Статуси, відзнаки і ієрархії перестали його захоплювати відколи взнав, що це - товар. Але без них подальший науковий шлях був закритим. Такі правила цієї гри. ... У глибині на кордоні смутку зачалась незгода. Він відчував її вібрації. Та ще зброя.

Він вже майже завершив основну ча-

стину і мав розпочати формулювання висновків, перспектив та практичного застосування напрацьованих розробок, коли до залу увійшов Вадим Петрович. Довелось зробити паузу у доповіді.

Із властивою для силовиків манерою безпеляційного нав'язування іншим своєї волі, представник контролю за науковими розробками мовчки простягнув присутнім вузьку стопку паперів - розписки про нерозголошення. За кілька хвилин заповнені формуляри повернулись до чорної папки з грифом «Цілком таємно» і візит завершився. Контроль за наукою нікуди не зник, він виріс до міжнародного рівня і за згодою був переданий до відома профільної комісії при ООН. Вона відстежувала і скеровувала загальні наукові зусилля на потреби всього людства. Науковцям було дозволено крокувати безмежно далеко. Однак, контроль за розробками дозволяв уникнути їх застосування у військовій галузі чи суміжних сферах. Мрія початку 21 сторіччя приборкати апетити ВПК всіх розвинених країн і звільнити науку від тягаря знищення всього живого стала реальністю. Людство крокувало вперед.

«Хоч не одразу розпатякають! Якби ж вони знали!...». У пам'яті промайнув його навіжений і сповнений відчаю двохмісячний період застою та розпуки рік тому, коли все замерло. Робота фактично зупинилась: теоретичні викладки нічого не давали, експерименти і лабораторні дослідження зійшли нанівець, «метод науково втику» теж нічого не змінював.... Глухий кут... Навіть не так! Він раптом провалився у кам'яний мішок і зверху приклали бетонну плиту. Жодної зачіпки чи ідеї ... Не було ні шпаринки, ні підказки, ні одного думця... Його видатний мозок не знаходив нічого. «Геній тут один – це ти! Сам вліз, то ж і сам вилазь!» – спочатку жартівливо, а потім з відкрито зневажливою вимогою говорили колеги. Вони були без зарплати ... Всі відвернулись, навіть найтерплячіші та найвідданіші зійшли з дистанції. І спонсорська «поміч зверху» забила іржавий цвях у домовину: «Якщо за тиждень не буде прогресу – коштів більше не буде взагалі. Вкладені кредити потрібно повертати. Вирішуй!...». А далі - він один... Саме тоді він вперше так неочікувано і так яскраво усвідомив, що він один. Один однісінький на осяжний йому всесвіт... Страшні муки пошуку і оточуюча безвихідь... Найгірше – це вона, її холодний подих і мерзотна всеохоплююча присутність залишили у ньому глибокий слід. Було враження, що вона в'їлась навіть у його тін і переслідувала, очікуючи наступного шансу зазірнути йому у вічі. Він зламався... не весь, але принаймні, щось таки у ньому точно зламалось. І той злам тупим болем забирав життєві сили. Його отруйні хвилі були відчутні у всьому. ... Вихід він знайшов. Сам... він вирішив, що формально так можна було припускати.

Наукова група з його «помічників та однодумців», а від завтра – окраса наукового світу, сиділи у залі позаду академіків Академії наук в очікуванні своєї частки успіху. Навіть по шкірі пройшло обурення та протест щодо їх самозакоронних заяв, що лунатимуть на фуршеті: «Так це ж саме я був упевнений у результаті! Я наполягав рухатись далі! Завдяки мені все відбулось!». Стабільна невикорінна «п'явнична ситуація» наукових кіл.

Він завершив доповідь. Останні слова наповнили повітря залу і остаточно закріпили напружену тишу. Розроблена, доведена і частково підтверджена експериментами «Теорія розщеплення хвильових функцій у непрявленій матерії» відкривала невимірні перспективи для людства.

«Хочу додому... я стомився». Вперше за останні роки ця думка була викликана щирим бажанням позбутись всього, що оточувало. Він подумки опинився у своїй квартирі, як поверх цього легкокрилим птахом пролетіло знову: «Щось не так!...».

Академіки уважно обмірковували почуте та вкотре перегортували матеріали лабораторних досліджень. Вони не поспішали з виголошенням своїх висновків і оцінки. Занадто прогресивною і відверто еретичною для класичної науки була не тільки тема, а й отримані результати. Не те, що спростування, навіть тін сумніву у можливості досягнення того, що було ними почуто, могло безповоротно позбавити їх всього досягнутого – такою була ціна першості.

Настав час «коридору очікування»...

«Живете НАЧЕ боги ...» - пам'ять блискавично розрізала внутрішню тишу словами отця Пантелеймона, від чого усередині щось зщулилось та застогло. А далі, перед очима зникли зал і академіки, все зникло... Пам'ять наче викрала його, зануривши у миттєвий спогад, коли стають осяжні навіть запахи. ... Того теплового і спокійного вечора він вперше за останніх декілька місяців знайшов годину у щільному графіку для прогулянки із дружиною новим парком. Спільна прогулянка нагадала період його залицання та забарвилась спогадами. Дружина приспала його увагу і вони несподівано опинилися перед маленьким храмом, що іграшкою виглядав поруч із сірими корпусами заводу. Будь-яка релігія викликала у нього злість і зневагу до її представників. Його життям, переконаннями керували «прагматичні і раціональні погляди». Саме з таким формулюванням він крокував вперед і засівав це у голови оточуючих. Заперечень бути не могло. Кожен раз, коли цей постулат злітав з його вуст, голос отримував металеву непохитність, за якою напоготові стояли роздратованість та гнів. Чому саме так? Відповідь була у його внутрішній темряві, куди йому не хотілось заглядати - вона його лякала.

- Ходімо звідси, ти знаєш моє ставлення до цього «опіуму»..., – по тону голосу було зрозуміло – всі заперечення

скасовані.

- Ні, познайомимось з отцем Пантелеймоном, – несподівано твердо і у тон відповіла дружина.

- Я не зоопаркова тваринка ... - роздратованість вирвалось назовні. – Вмієш ти зіпсувати вечір.

Він сердито відкинув її руку і ривком крутнувся на місці та покрокував геть.

- Вас цікавить непроявлена матерія та її хвильова функція, математичний опис процесу її розщеплення? – потужний бас, що пролунав позаду, током пройшов по спині. Сергій упізнав цей голос. Він зупинився і повернувся, а потім уважно вдивлявся у людину в рясі. Коли той підійшов до Лізи та обійняв її за плечі, все стало на свої місця – Олексій. Тільки він мав так вишукано обійняти будь-яку представницю жіночої статі, що вони як віск танули у його обіймах, закутані у величезні руки, від яких не поспішали звільнитись. Однак, зі сторони все було надзвичайно душевно та інтелігентно. За роки, що вони не бачились Олексій дуже змінився: колір волосся, статура... Друзі з дитячого садочка, однокласники, одногрупники. Вони були втіленням мрії про названих братів для всіх хлопчаків, а згодом і юнаків. Ніхто і ніщо не могло їх розділити. Доки фільтруванням оточення Сергія, «йому ж на благо» не зайнявся тесть... Перед від'їздом Олексій висловив думку, що саме на їх дружбі, на їх братерстві, Григорій Максимович відпрацював, відшліфував і вдосконалив «польову практику» застосування соціальної складової теорії розщеплення. Сергій відчував, що це – гірка, але правда. Однак, її прийняття та визнання лякали невідомою перспективою подружнього життя молодих. Він не знав, як протистояти тестю і розумів, що непокора матиме важкі наслідки. Гарантоване розлучення і втрата Лізи наступного ж дня – це лише жакливій початок, про який у зрозумілій формі м'яко попередив Григорій Максимович. І попередження, зрозуміло, окреслилось з перших хвилин після згоди на весілля, після сватання. А Сергій не уявляв свого життя без Лізи. Тільки думка про це знищувала серце закоханого.

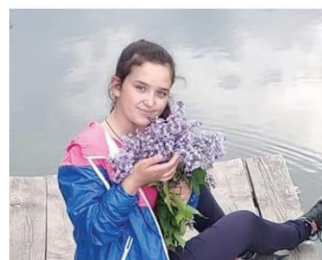
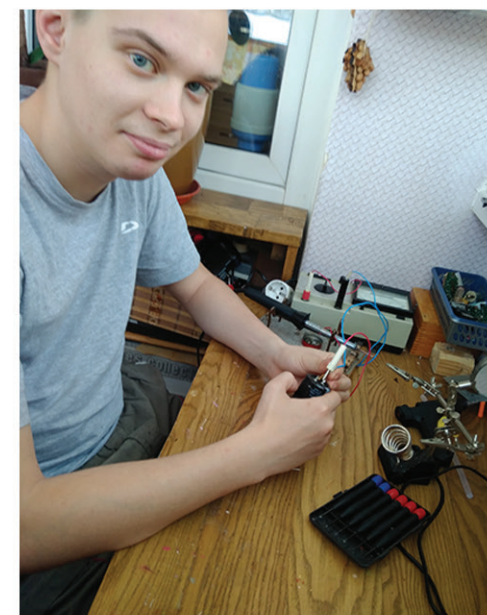
Друзі сиділи в кафе і розуміли, що все втрачено. Нічого не зміниться, бо кожен прийшов із наперед сформованим рішенням. Один сподівався на останній шанс бути почутим і круто змінити долю, спіймавши її за вудила, як це було не раз. А інший - прийшов з продуманою і аргументованою моделлю свого життя аж «поки внуки не стануть на ноги». Важкі терези долі для молодості. В одній частині – відданий друг, чисте сумління і можливість проживати життя на власний розсуд, але із гарантовано незагойною раною у серці. Обов'язкові падіння і злети: «Пан, або пропав». Можливість творити те, що спланували. З іншої частини – кохана Ліза, спланований і вимірний на роки сталий ритм життя, наукового зростання та визнання. «Покрокова інструкція для майбутнього академіка» - з посмішкою Григорій Максимович розповідав, що і коли Сергій досягне, як це вплине на сім'ю та як його успіхи сприйматиме Ліза. Життя розвивалось виключно за його планом. І він щоденно це доводив справами, наголошуючи Сергію на цьому.

Олексій інакше моделював ці терези, але розмова була даремною. Сергій розумів свій вибір без вибору. Для друга місця не знайшлось.

Коли Олексій встав і покрокував до виходу, Сергій відчув, що власними руками розірвав себе навпіл і втратив свою найдорожчу світлу половину...

Далі буде

БЕЗМЕЖНА НАДІЯ І ЕНТУЗІАЗМ — ГОЛОВНЕ БАГАТСТВО МОЛОДІ

Свідоцтво
про
реєстрацію
Серія ВЦ
№696-54-Р

Назва видання:
«Молодіжний вісник»
Видавець та
засновник: ДПТНЗ
«ВМВПУ»
Відділ розповсюдження:
(0432) 27-45-64
Ціна: договірна

Головний редактор: Тютюнник М.М.
Літературний редактор: Ластівка І.В.,
Мазуренко С.П., Нагірна Т.В.
Редколегія газети «Молодіжний вісник»:
Березюк Л.В., Гнатюк О.М., Расулова Т.М.
та члени учнівського самоврядування.
Фотокореспонденти:
Старкова К. В., Жила Т.
Комп'ютерна верстка: Олексієнко Г.П.
Адреса редакції та видавця:
м. Вінниця, вул. Стрілецька, 5, Т: (0432) 27-45-64

Статті публікуються у порядку обговорення.
Автори надрукованих матеріалів
відповідають за добір і точність наведених
фактів і даних, інших відомостей.
Редакція залишає за собою право редагу-
вати та скорочувати текст.
Рукописи не рецензуються і не поверта-
ються.
Думки авторів публікацій не завжди
збігаються з точкою зору редакції.

Віддруковано в друкарні
ТОВ «Прес Корпорейшн
Лімітед», м. Вінниця,
вул. Чехова, 12а.
Телефон:
(0432) 55-63-97
Замов. №20 75 02
Тираж: 1000 шт